

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล

คำตอบจากแบบสอบถามที่นำมาวิเคราะห์ มีจำนวนทั้งสิ้น ๓๘๙ ชุด เป็นของ
ครูผู้สอนวิชาการปีกรอบของ ๔๔ ชุด นักเรียนที่เรียนวิชาการปีกรอบของมาแล้ว จำนวน
๓๖๗ ชุด ผู้วิจัยได้คำนวณการวิเคราะห์โดยแบ่งเป็นตอน ๆ ดังนี้

ตารางที่ ๑ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ของครูผู้สอนวิชาการปีกรอบของ

รายการ

รายละเอียด

เพศ

ชาย	๖๗•๖๗
-----	-------

หญิง	๓๒•๓๓
------	-------

อายุ

๒๐ - ๒๙	๕๔•๕๔
---------	-------

๓๐ - ๓๙	๒๓•๒๔
---------	-------

๔๐ - ๔๙	๑•๔๒
---------	------

๕๐ ปี	-
-------	---

วุฒิการศึกษา

อนุปริญญา	๕•๐๙
-----------	------

ปริญญาตรี	๗๖•๗๖
-----------	-------

ลูกวาระปริญญาตรี	๗๔•๕๕
------------------	-------

จากตารางที่ ๑ แสดงว่า คุณภาพอนวิชากรนี้ กระบวนการเป็นรายมากกว่าหนึ่ง
คือ เป็นรายละ ๖๓.๒๗ หนึ่งรายละ ๗๘.๗๗ คุณภาพอนวิชากรนี้ กระบวนการมีอายุระหว่าง
๖๙ - ๖๕ ปี รายละ ๗๔.๔๕ มีอายุระหว่าง ๓๖ - ๓๙ ปี รายละ ๖๓.๖๔ มีอายุ
ระหว่าง ๔๙ - ๔๕ ปี รายละ ๗.๔๖ ส่วนระดับการศึกษาของคุณภาพอนวิชากรนี้
กระบวนการส่วนใหญ่มีปริญญาตรี เป็นจำนวนรายละ ๗๖.๓๖ ถึงก้าวปริญญาตรี รายละ
๗๔.๔๖ และอยู่ต่ำกว่าอนุปริญญา รายละ ๔.๐๖

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๖ จำนวนปีที่จบการศึกษาวิชากระบี๊กของ เกรดเฉลี่ยของวิชากระบี๊ก
ของที่ได้รับจากกราฟิกษาในสถาบัน และจำนวนปีที่สอนวิชากระบี๊ก
ของของคู่สูญสอนวิชากระบี๊กของ

รายการ	ร้อยละ
จำนวนปีที่ได้สอนวิชากระบี๊กของ	
ทำกว่า ๕ ปี	๙๕.๔๔
๕ - ๑๐ ปี	๗๐.๐๘
๑๐ ปีขึ้นไป	๓.๖๖
เกรดเฉลี่ยของวิชากระบี๊กของที่ได้รับ	
A	๖๘
B	๓๑.๓๓
C	๒๗.๖๗
จำไม่ได้	๒๘
จำนวนปีที่จบการศึกษาวิชากระบี๊กของ	
ทำกว่า ๕ ปี	๖๓.๖๔
๕ - ๑๐ ปี	๒๗.๖๗
๑๐ ปีขึ้นไป	๓.๖๖

จากการที่ ๖ แสดงว่าคนประสบการณ์การสอนวิชากระบี๊กของส่วนใหญ่มีประสบการณ์การสอนทำกว่า ๕ ปี เป็นจำนวนร้อยละ ๙๕.๔๔ ประสบการณ์การสอน ๕ - ๑๐ ปี ร้อยละ ๗๐.๐๘ และน้อยที่สุดมีประสบการณ์การสอน ๑๐ ปีขึ้นไป จำนวนร้อยละ ๓.๖๖ เกรดเฉลี่ยวิชากระบี๊กของของคู่สูญสอนได้รับชนะอยู่ในสถาบัน

ส่วนให้ได้เกรด B เป็นจำนวนร้อยละ ๒๒.๗๓ ได้เกรด A จำนวนร้อยละ ๒๓.๖๙
น้อยที่สุดก็ได้เกรด C เป็นจำนวนร้อยละ ๖๐ และจำเกรดไม่ได้ร้อยละ ๒๐ ส่วน
จำนวนปีที่จบการศึกษาวิชาการบีภาระบ่องมาแล้ว ส่วนใหญ่ทำก้าว ๕ ปี จำนวนร้อยละ
๖๓.๖๔ จบการศึกษาวิชาการบีภาระบ่องมาแล้ว ๕ - ๑๐ ปี จำนวนร้อยละ ๒๓.๒๓
และน้อยที่สุดคือ จบการศึกษาวิชาการบีภาระบ่องมาแล้ว ๑๐ ปีขึ้นไป มีจำนวนร้อยละ ๔.๐๘

ตารางที่ ๓ เหตุผลที่ทองสอนวิชาการบีภาระบ่อง การศึกษาวิชาการบีภาระบ่องเพิ่ม-
เติม การแสดงในงานเทศกาลหรือการแข่งขันการแสดงกราบีภาระบ่อง
ของครูผู้สอนวิชาการบีภาระบ่อง

รายการ	ร้อยละ
เหตุผลที่ทองสอนวิชาการบีภาระบ่อง	
- ภูบังคับให้สอน	๕.๑๙
- ครูคนอื่นในโรงเรียนสอนไม่ได้	๗๔.๔๔
- สอนความความสมัครใจ	๒๒.๖๔
การศึกษาวิชาการบีภาระบ่องเพิ่มเติม	
เกย	๕๖.๔๔
ไม่เกย	๔๓.๕๕
การแสดงในงานเทศกาลหรือการแข่งขันการแสดงกราบีภาระบ่อง	
เกย	๕๖.๓๖
ไม่เกย	๔๓.๖๔

จากการที่ ๑ แสดงว่า เหตุผลที่ทูลสู่ส่วนของส่วนนี้ในระบบของส่วนในปัจจุบันความสมัครใจ จำนวน อายุ ๖๓.๖๔ ครุอยู่ในโรงเรียนสอนไม่ได้จำนวนร้อยละ ๐๘.๕๕ และจำนวนน้อยที่สุดคือถูกบังคับให้สอน จำนวนร้อยละ ๕.๐๙ ส่วนการศึกษาวิชาการนี้ในระบบของเพิ่มเติมนั้นส่วนใหญ่เคยศึกษาเพิ่มเติมจำนวนร้อยละ ๔๔.๕๘ และไม่เคยศึกษาเพิ่มเติมจำนวนร้อยละ ๔๕.๔๔ ส่วนการแสดงในงานเทศกิจหรือการแข่งขันการแสดงกรอบในระบบของนั้น ส่วนใหญ่เคยแสดงหรือแข่งขันการแสดงกรอบในระบบของจำนวนร้อยละ ๔๖.๗๖ และไม่เคยแสดงในงานเทศกิจ หรือการแข่งขันการแสดงกรอบในระบบของเป็นจำนวนร้อยละ ๕๓.๖๔

ตารางที่ ๔ เพศ อายุ ที่ได้รับของนักเรียนที่เรียนวิชาการนี้ในระบบของ

รายการ	อายุ	จำนวนนักเรียนที่เรียนวิชาการนี้ในระบบของ
เพศ		
ชาย		๕๗,๕๕
หญิง		๔๒.๔๕
อายุ		
๑๓ ปี		๒๖
๑๔ ปี		๒๔.๗๗
๑๕ ปี		๔๗.๐๘
๑๖ ปี		๑๖.๑๐

จากการที่ ๔ แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่เป็นชายมากกว่าหญิง คือเป็นชายร้อยละ ๕๗.๕๕ และเป็นหญิงร้อยละ ๔๒.๔๕ ส่วนใหญ่มีอายุ ๑๕ ปี จำนวน ๔๗.๐๘ อายุ ๑๓ ปี จำนวนร้อยละ ๒๖ อายุ ๑๔ ปี จำนวนร้อยละ ๒๔.๗๗ และน้อยที่สุดคืออายุ ๑๖ ปี จำนวนร้อยละ ๑๖.๑๐

ตารางที่ ๕ เกรดการเรียนวิชากระบี๊กของ ความสนับสนุนของผู้ปกครอง
วิชาศิลปะป้องกันท้าที่เรียนเพิ่ม การศึกษาวิชากระบี๊กของ
เพิ่มเติมของนักเรียนที่เรียนวิชากระบี๊กของมาแล้ว

รายการ	รายละเอียด
เกรดการเรียนวิชากระบี๊กของนักเรียนได้รับ	
A	๓๕.๖๐
B	๔๘.๗๙
C	๑๒.๐๗
ไม่ครบ	๕.๖๐
ความสนับสนุนของผู้ปกครองในการท้าที่นักเรียนได้เรียนวิชากระบี๊กของ	
สนับสนุนอย่างดี	๒๖.๗๙
ไม่สนับสนุน	๖.๗๗
ท่านวางตนเฉย ๆ	๖๔.๗๗
ไม่ครบ	๑.๔๖
วิชาศิลปะป้องกันท้าที่เคยเรียนเพิ่มเติม	
โดย	๕.๖๕
ภาษาไทย	๖๕.๑๐
คราอาเต	๖.๑๗
ไอคิด	๔.๐๒
ไม่เคยเรียนเพิ่ม	๕๕.๗๙
การศึกษาวิชากระบี๊กของเพิ่มเติม	
เคย	๑๕.๕๐
ไม่เคย	๘๐.๗๙

จากตารางที่ ๕ แสดงว่า นักเรียนได้เกรดวิชากระบีร่องส่วนใหญ่ได้เกรด B เป็นจำนวนร้อยละ ๔๖.๗๒ ได้เกรด A เป็นจำนวนร้อยละ ๖๔.๖๐ และจำนวนน้อยที่สุดได้เกรด C จำนวน ๑๖.๓๓ และไม่ได้ตอบเป็นจำนวนร้อยละ ๔.๖๐ ส่วนความสนใจส่วนของบุปผากรองในการเรียนวิชากระบีร่องนั้น ส่วนใหญ่บุปผากรองจะวางแผนรายฯ ร้อยละ ๖๔.๗๗ สันนับส่วนอย่างที่ ๒๖.๐๙ ไม่สันนับส่วน ๖.๗๓ และไม่ตอบ ๑.๔๖ ส่วนวิชาศิลปะป้องกันตัวอื่น ๆ ที่เคยเรียนเพิ่มเติมนั้น ส่วนใหญ่ไม่ได้เรียนเพิ่มร้อยละ ๔๔.๔๖ เรียนมากที่สุดเป็นจำนวนร้อยละ ๒๔.๗๐ เรียนญี่โコจำนวนร้อยละ ๘.๖๙ เรียนไอศก็อตจำนวนร้อยละ ๔.๐๖ เรียนการเตะจำนวน ๖.๗๓ ส่วนการกีฬาวิชากระบีร่องเพิ่มเติม ส่วนใหญ่ไม่เคยกีฬาวิชากระบีร่องเพิ่มเติมเป็นจำนวนร้อยละ ๔๐.๙๔ และเกย์กีฬาเพิ่มเติมเป็นจำนวนร้อยละ ๑๔.๕๐

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๖ ความสนใจวิชากระบีกระบองมาก่อน ในรำพีนักเรียนรอบ การเรียนไม่ร่วมกับไม้ตี ความสามารถแสดงกระบีกระบองไก่โดยตลอดของนักเรียนที่เรียนวิชากระบีกระบองมาแล้ว

รายการ	รอบละ
ความสนใจวิชากระบีกระบองมาก่อนเรียน	
ชอบมาก่อนเรียน	๕๖.๙๗
ไม่ชอบมาก่อนเรียน	๔๓.๐๓
ไม่รำพีนักเรียนรอบ	
ไม่รำพี๕	๒๗.๕๕
ไม่รำพี๖	๒๗.๔๔
ไม่รำพี๗	๒๙.๘๘
อนุฯ	๒๘.๔๗
การเรียนไม่ร่วมกับไม้ตี	
ชอบเรียนไม่ร่วมมากกว่า	๖๑.๔๓
ชอบเรียนไม่ต่มากกว่า	๔๙.๓๙
ในรอบหึ้งสอง	๕.๘๘
ชอบหึ้งสอง	๖๑.๖๗
ความสามารถแสดงกระบีกระบองไก่โดยตลอด (ขั้นพรหม คินแบล็ง ป่างสามชุ่ม และศิลูกไม้ทางฯ ชนฯ)	
ได้	๔๐.๘๗
ไม่ได้	๕๙.๑๓

จากการที่ ๖ แสดงว่าบัณฑิตเรียนมีความสนใจวิชากรรไน์ระบบมาก่อน เป็นส่วนใหญ่ มีจำนวนรอยละ ๕๖.๙๗ และไม่น้อยกว่าวิชากรรไน์ระบบมาก่อนมีจำนวนรอยละ ๕๗.๐๓ ส่วนใหญ่นักเรียนชอบไม่รำที่ ๕ เป็นจำนวนรอยละ ๒๘.๕๕ ในรำที่ ๖ เป็นจำนวนรอยละ ๒๗.๔๔ ในรำที่ ๗ จำนวนรอยละ ๒๑.๙๙ ในรำอื่น ๆ จำนวน ๑๐.๔๓ ส่วนการเรียนไม่รักกันในที่นั้น ส่วนใหญ่ชอบไม่มีจำนวนรอยละ ๕๙.๓๙ ชอบทั้งไม่รำไม่ชอบจำนวนรอยละ ๒๙.๖๓ ชอบเรียนไม่รำมากกว่าไม่จำนวน ๖๐.๔๓ และนักเรียนที่ไม่ชอบทั้งไม่รำและไม่ชอบจำนวนอยู่ที่สุด เป็นจำนวน ๕.๔๔ ส่วนความสามารถในการแลดงกรรไน์ระบบได้โดยตลอดนั้น ส่วนใหญ่ไม่สามารถแสดงได้เป็นจำนวนรอยละ ๕๔.๗๓ และที่สามารถแสดงได้โดยตลอดเป็นจำนวนรอยละ ๔๐.๙๗

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๙ แสดงความถี่และส่วนเบี่ยงเบนแบบมาตรฐาน ปัญหาของครูเกี่ยวกับ
การเรียนการสอน

ลำดับข้อ	รายการบัญชี	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
		X	S.D.
๑	ปริมาณของเนื้อหาวิชาการที่บรรยายในหลักสูตร	๒.๔๔	๐.๗๓
๒	ปริมาณของเนื้อหาวิชาการที่บรรยายในหลักสูตร	๒.๙๗	๐.๖๗
๓	ความเพียงพอของเอกสารและคู่มือการเรียนการสอน	๒.๓๖	๐.๗๔
๔	ความสนใจและความตั้งใจเรียนของนักเรียน	๒.๓๕	๐.๗๓
๕	ความมีวินัยและมีระเบียบในการเรียน	๒.๓๔	๐.๔๙
๖	ความสามารถในการทักษะของครูผู้สอน	๒.๓๔	๐.๔๙
๗	การเตรียมการสอนของครู	๒.๔๔	๐.๔๗
๘	การเตรียมตัวเพื่อทำการสอนของครูในแต่ละคาบเรียน	๒.๔๔	๐.๔๗
๙	ความมั่นใจในการเรียนการสอนของครู	๒.๔๔	๐.๔๕
๑๐	ความแม่นยำในการทักษะของครูผู้สอน	๒.๔๔	๐.๖๐
๑๑	การสร้างทักษะที่ต้องมุ่งไปรอบ ๆ การเปลี่ยนทิศทาง และบางครั้งนักเรียนต้องหันหลังให้ครูผู้สอน	๒.๖๗	๐.๔๔
๑๒	วิธีการสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนให้สนุกสนาน	๒.๔๑	๐.๗๔
๑๓	วิธีปลูกฝังและสร้างแนวคิดให้เกิดความรักในศิลปะและภูมิปัญญาชาติ	๒.๔๖	๐.๔๗

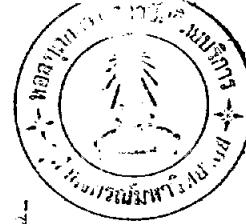
ตารางที่ ๙ (ก)

ลำดับขอ	รายการบัญหา	การเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน
		X	S.E.
๗๔	วิธีปัจจุบังและสร้างแนวคิดและนำไปประยุกต์ ใช้ในชีวิตประจำวัน	๒.๕๕	๐.๔๖
๗๕	วิธีปัจจุบังให้เกิดคุณค่าในการส่งเสริมสมรรถ-	๒.๓๕	๐.๑๓
	ภาพทางกาย		
๗๖	แนวมาตรฐานในการสอนที่คุ้ยขึ้นเป็นหลัก	๒.๗๖	๐.๗๙
๗๗	การมอบหมายให้นักเรียนไปฝึกซ้อมนอกเวลา เรียน	๒.๗๖	๐.๗๓
๗๘	การเรียนวิชาการบังคับของกับการสอนที่นักเรียน นับถืออยู่	๒.๖๔	๐.๔๗
๗๙	การเรียนวิชาการบังคับของกับแนวความคิดค่าน ความสุยงามของร่างกาย	๒.๕๗	๐.๗๙
๘๐	การเรียนวิชาการบังคับของกับความเหมาะสมสม ของกาลสัมัย	๒.๓๒	๐.๔๐
๘๑	การปัจจุบังคุณธรรมค่าน นบนธรรมเนียมไทย	๒.๖๙	๐.๖๐
๘๒	ความต้องเนื่องของหักษะทักษะทางกันของแต่ละ คนเรียน	๒.๓๙	๐.๗๕
๘๓	ความเห็นด้วยของครูและกิจกรรมเรียน	๒.๗๕	๐.๔๖

จากตารางที่ ๙ แสดงว่าบัญหาของครูเกี่ยวกับการเรียนการสอนที่ประสบ
ปัญหามากที่สุด

- ปริมาณมากของเนื้อหาวิชาการบังคับของในหลักสูตร
- การสาหร่ายทักษะที่คองหมุนไปรอบ ๆ การเปลี่ยนทิศทางและบางครั้งนักเรียน
กองหันหลังให้ครูสอน

- วิธีการสร้างบรรยายการการเรียนการสอนในสมุดสันน
- วิธีปููกังฟังและสร้างแนวคิดให้เกิดความรักในศิลปะและกีฬาประจำชาติ
- วิธีปููกังฟังและสร้างแนวคิดในการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
- วิธีปููกังฟังให้เกิดภูมิคติในการส่งเสริมสมรรถภาพทางกาย
- แนวทางฐานในการสอนที่ถูกบิดเบือนหลัก
- การมอบหมายให้เก็บเรียนไปฝึกหัดนอกเวลาเรียน
- การบูรณาการความคิดความเข้าใจในสัมภาระนี้
- การเน้นด้านอย่างเดียวของครูและภาคเรียน
- ปัญหาของครู . . . เกี่ยวกับการเรียนการสอนที่ประสบปัญหาน้อย ได้แก่**
- ปริมาณอยของเนื้อหาวิชาภาระที่มากของในหลักสูตร
- ความเพียงพอของเอกสารและคู่มือการเรียนการสอน
- ความสนใจและความตั้งใจเรียนของนักเรียน
- ความมีวินัยและระเบียบในการเรียน
- ความสามารถด้านทักษะของครูผู้สอน
- การเตรียมการสอนของครู
- การเตรียมตัวเพื่อทำภาระสอนของครูในแต่ละภาคเรียน
- ความมั่นใจในการเรียนการสอนของครู
- ความแน่นอนในทักษะของครูผู้สอน
- การเรียนวิชาภาระที่มากของกับความสามารถที่นักเรียนนับถืออยู่
- การเรียนวิชาภาระที่มากของกับแนวคิดด้านความสวยงามของร่างกาย
- การเรียนวิชาภาระที่มากของกับความหมายของภาษาลสมัย
- ความต้องเนองของทักษะที่แตกต่างกันของแต่ละภาคเรียน

ตารางที่ ๔ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของครูเกี่ยวกับสถานที่

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
		X	S.D.
๑	ความเพียงพอของสถานที่	๒.๖๘	๐.๐๖
๒	ความไม่ปลอดภัยของสถานที่กับห้องเรียนของวิชาอื่นๆ	๒.๗๔	๐.๙๙
๓	ความคับแคบของสถานที่	๒.๕๖	๐.๐๖
๔	สถานที่โล่งแจ้งไร้สิ่งกัมมังడค์	๒.๕๕	๐.๐๒
๕	ความไม่เป็นเอกเทศของสถานที่	๒.๔๓	๐.๐๔
๖	ความไม่ถูกสุขลักษณะของสถานที่ เช่น เปียก-แห้ง มีกลิ่นเหม็น บุบกระอะมะมาก เป็นต้น	๒.๐๐	๐.๙๙
๗	ความไม่ปลอดภัยของสถานที่เรียน	๑.๙๕	๐.๔๙
๘	ความไม่ปลดปล่อยในการเดินทางไปยังสถานที่เรียน เช่น ทองขาดคงไม่เรียน	๑.๔๖	๐.๙๙
๙	สภาพของสถานที่เรียน ใช้ไม่ได้ตลอดวัน	๑.๙๕	๐.๙๖
ของการเรียน			
๑๐	การใช้สถานที่เรียนเพื่อกิจกรรมอื่น ๆ ของโรงเรียน	๒.๐๗๗	๐.๕๔
๑๑	ความเอออำนวยของสถานที่เรียนในการเรียน วิชาที่เกี่ยวกับการทดสอบป้องกันตัว	๒.๖๘	๐.๔๕
๑๒	สถานที่สิ่งรบกวนการ เช่น แสง เสียง รบกวน การเล่นเรือ เป็นต้น	๒.๖๖	๐.๐๔
๑๓	สถานที่เรียนอยู่ใกล้กับการจัดกิจกรรมทางพลศึกษาอื่น ๆ ทำให้มีปัญหาด้านสมารถและความตั้งใจในการเรียนการสอน	๒.๕๗	๐.๐๐

ตารางที่ ๔ (ต่อ)

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย		สรุปเปียง เบนมาตรฐาน
		X	S.P.	
๑๕	สถานที่เรียนมีพื้นแข็งชรุระบะ เป็นหลุม เป็นบ่อ ไม่เอื้ออำนวยในการฝึกทักษะ การเคลื่อนไหว ทั้งร่าง และการตอบสนอง	๖.๗๓	๐.๐๖	
๑๖	สถานที่เรียนเป็นพื้นแข็ง เช่น พื้นซีเมนต์ ทำให้ มีผลต่อทักษะเกี่ยวกับท่านั่ง การลุก การกลิ้งตัว	๖.๘๙	๐.๐๖	
๑๗	สถานที่เรียนมีสิ่งกีดขวาง ทำให้เหยื่อสอนดูแล นักเรียนไม่ทั่วถึง เช่น มีเศษ ทนไม่ ก่อจาง ถนน เป็นคน	๗.๘๖	๐.๔๕	
๑๘	นักเรียนไม่มีสถานที่ฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน	๖.๔๔	๐.๐๔	
๑๙	สถานที่ในการเก็บอุปกรณ์ให้อยู่ในที่เหมาะสม และถูกต้องตามประเพณี	๖.๔๔	๐.๐๔	

จากตารางที่ ๔ แสดงถึงปัญหาของครู ด้านสถานที่ประสบปัญหามาก ได้แก่

- ความเพียงพอของสถานที่
- ความปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยวของนักเรียนของวิชาอื่น ๆ
- ความคับแคบของสถานที่
- สถานที่โลงแจ้ง ไร้สิ่งกำบังแฉะ
- ความไม่เป็นเอกเทศของสถานที่
- สถานที่เรียนอยู่ใกล้กับการจัดกิจกรรมทางพลศึกษาอื่น ๆ ทำให้เนื้อปัญหา
ทางค้านสมารถ และความตั้งใจในการเรียนการสอน
- สถานที่เรียนมีพื้นแข็ง เช่น พื้นซีเมนต์ ทำให้มีผลต่อทักษะเกี่ยวกับท่านั่ง
การลุก การกลิ้งตัว

- สถานที่เรียนมีสิ่งกีดขวาง ทำให้ผู้สอนต้องเดิน抜去 เวลาไม่ทั่วถึง เช่น มีเสาหิน ไม้ กลางสนาม เป็นตน
มีภูเขาของคุณที่เกี่ยวกับสถานที่ที่ประสบปัญหาน้อย ใจแก่
- ความไม่ถูกสุขลักษณะของสถานที่ เช่น เปียกและ มีกลิ่นเหม็น บุ่งฉะออกมาก เป็นตน
- ความไม่ปลอดภัยในการเดินทางไปยังสถานที่เรียน เช่น ต้องข้ามคลองไปเรียน เป็นตน
- สภาพของสถานที่เรียนใช้ไม่ได้ดีลดอกช่วงของการเรียน เช่น มีน้ำท่วม
- การใช้สถานที่เรียนเพื่อกิจกรรมอื่น ๆ ของโรงเรียน
- ความเชื่ออันวยของสถานที่เรียนในการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการทดสอบป้องกันตัว
- สถานที่มีสิ่งรบกวนทาง ๆ เช่น แสง เสียงรถ เสียงเรือ
- สถานที่มีพื้นชุ่มชื้น เป็นหลุมเป็นบ่อ ในเชื่ออันวยในการฝึกทักษะ การเคลื่อนไหว หั้งรำและการทดสอบ
- สถานที่เรียนมีสิ่งกีดขวาง ทำให้ผู้สอนต้องเดิน抜去 เวลาไม่ทั่วถึง เช่น มีเสาหิน ไม้ กลางสนาม เป็นตน
- นักเรียนไม่มีสถานที่ฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน

คุณครูที่สอนภาษาไทย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๖ แสดงการเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยของคุณ เกี่ยวกับอุปกรณ์
และเครื่องอำนวยความสะดวก ของครัวก

ลำดับที่	รายการปัจจัย	ค่าเฉลี่ย		ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน
		X	S.D.	
๑	ความเพียงพอของอุปกรณ์กับจำนวนนักเรียน	๒.๖๓	๑.๐๐	
๒	คุณภาพของอุปกรณ์ที่สามารถใช้ได้คือติดต่อระบบ การเรียน	๒.๓๓	๑.๐๙	
๓	ความเหมาะสมของอุปกรณ์ที่นำมาใช้เพื่อการ เรียนการสอน	๑.๘๖	๐.๔๙	
๔	ความสะดวกในการเก็บรักษากระป๋องให้ถูกต้อง ตามวัฒนธรรม และประเพณี เกี่ยวกับการเก็บ รักษาอาหารในกระป๋อง	๒.๓๙	๑.๐๐	
๕	ความคงทนของอุปกรณ์	๒.๓๙	๐.๗๑	
๖	การปฏิบัติในการเก็บรักษากระป๋องให้ถูกต้องตาม วัฒนธรรม และประเพณี เกี่ยวกับการรักษาอาหาร ในกระป๋อง	๒.๖๔	๐.๔๔	
๗	ความสะดวกในการนำอุปกรณ์มาใช้ในการเรียน	๒.๓๕	๑.๐๖	
๘	ความสะดวกในการสำรวจจำนวน เพื่อป้องกัน	๒.๓๕	๐.๔๙	
	การสูญเสีย			
๙	การซ้อมแซมอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพดีและใช้ได้ งาน	๒.๖๙	๐.๔๙	
๑๐	การจัดและสั่งซื้ออุปกรณ์ที่จะเพื่อมาใช้เป็น สมบัติของโรงเรียน	๒.๖๖	๑.๖๐	

ตารางที่ ๔ (ก)

ลำดับที่	รายการบัญชา	ค่าเฉลี่ย		จำนวน แบบมาตรฐาน
		๙	S.D.	
๑๑	การให้นักเรียนจัดหาอุปกรณ์กระเบื้องมาไว้เป็นสมบัติส่วนตัว	๖.๒๕	๗.๗๕	
๑๒	วัสดุที่จะนำมายัดลิขิตอุปกรณ์กระเบื้องเพื่อใช้ในการเรียน	๖.๐๔	๐.๔๘	
๑๓	ความไม่ระมัดระวังของนักเรียนในการใช้และเก็บรักษาอุปกรณ์กระเบื้อง	๖.๗๕	๐.๔๘	
๑๔	การทำอุปกรณ์มาเรียนและการนำกลับบ้านในวันเรียน	๖.๓๕	๗.๐๔	
๑๕	การใช้อุปกรณ์ประเทกหเกร็งเสียง เช่น โทร และเกร็งรองเดินแผ่นเสียง	๖.๖๐	๗.๐๒	
๑๖	ความปลดปล่อยในการเก็บรักษาอุปกรณ์ประเทกหเกร็งเสียง	๖.๔๖	๗.๐๓	
๑๗	การใช้เกร็งไม้รำมาประกอบการเรียน	๖.๖๔	๐.๔๗	
๑๘	ความสละคลอกในการเก็บรักษาเกร็งเสียง	๖.๖๕	๐.๔๘	
๑๙	ความสละคลอกในการเก็บรักษาเกร็งไม้รำ	๖.๔๔	๐.๔๗	
๒๐	การใช้อาชญาณริง เช่น ดาบ กระบี่จิง ที่ทำควาย เหล็กนาประกาบการเรียนการสอน	๖.๕๖	๗.๒๒	
๒๑	การจัดอุปกรณ์ กระเบื้อง กระเบื้อง คราบธุก เพื่อใช้ประกอบพิธีไหว้ครูกระเบื้องประจำปี	๖.๕๕	๗.๖๐	
๒๒	อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนวิชากระเบื้องกระเบื้อง เช่น มองคลเครื่องแต่งกายแบบธุกใหญ่ทางฯ	๖.๔๔	๗.๖๔	

จากตารางที่ ๔ แสดงว่าปัจจัยทางด้านอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาไทยของครูฯ ได้แก่

- การปฏิบัติในการเก็บรักษากระปุกห้องความรู้นั้นจะมีผลต่อการเรียนรู้ภาษาไทย
- การสั่งและจัดซื้ออุปกรณ์ห้องเรียนมาใช้เป็นสมบัติของโรงเรียน
- ความไม่ระมัดระวังของนักเรียนในการใช้และเก็บรักษาอุปกรณ์ห้องเรียน
- การใช้เครื่องไม้รำนาบประกอบการเรียน
- การใช้อาวุธจริง เช่น ดาบ กระบี่จริง ที่ทำด้วยเหล็กมาประกอบการเรียน การสอน
- การจัดอุปกรณ์ห้องเรียนของครบทุกอย่างเพื่อให้ประกอบพิธีไหว้ครูห้องเรียนประจำปี

ปัจจัยทางด้านอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาไทยของครูฯ ได้แก่

- ความพอเพียงของอุปกรณ์กับจำนวนนักเรียน
- คุณภาพของอุปกรณ์ที่ได้โดยตลอดของการเรียน
- ความเหมาะสมสมช่องอุปกรณ์หน้าที่มาใช้เพื่อการเรียนการสอน เช่น การนำสังกะสีมาเป็นโถในห้องเรียน เป็นต้น
- ความสะดวกในการเก็บและรักษาอุปกรณ์
- ความคงทนของอุปกรณ์
- ความสะดวกในการนำอุปกรณ์มาใช้ในการเรียน
- ความสะดวกในการสำรวจจำนวนเพื่อป้องกันการสูญหาย
- การซ้อมแซมให้อุปกรณ์อยู่ในสภาพดีและใช้ได้นาน
- การให้นักเรียนจัดหาอุปกรณ์ห้องเรียนมาใช้เป็นสมบัติส่วนตัว
- วัสดุที่จะนำมาผลิตอุปกรณ์ห้องเรียนเพื่อใช้ในการเรียน
- การนำอุปกรณ์มาเรียนและการนำกลับบ้านของนักเรียนในวันเรียน

- การใช้อุปกรณ์ประเทเกรื่องเสียง เทป เครื่องเล่นแผ่นเสียง
- ความปลอดภัยในการเก็บรักษาอุปกรณ์ประเทเกรื่องเสียง
- ความสะดวกในการเก็บรักษาเครื่องเสียง
- ความสะดวกในการเก็บรักษาเครื่องไม้รำ

ตารางที่ ๑๐ แสดงรายละเอียดและจำนวนเบี้ยงเบนมาตรฐาน มูลค่าของครุภัณฑ์กิจกรรมการเรียนการสอน

ลำดับข้อ	รายการมัญหา	รายได้	สวัสดิ์เบี้ยง เบนมาตรฐาน
		X	S.D.
๑.	การให้นักเรียนฝึกหัดทักษะของความล้ำพัง คนเดียว	๒.๕๗	๐.๔๔
๒.	การให้นักเรียนฝึกหัดทักษะกันเป็นคู่	๒.๕๙	๐.๓๐
๓.	การให้นักเรียนฝึกหัดทักษะกันเป็นหมู่ ๆ ไม่เกิน ๑๐ คน	๒.๓๔	๐.๔๔
๔.	การให้นักเรียนฝึกหัดทักษะกันเป็นหมู่ตั้งแต่ ๑๐ คนขึ้นไป	๒.๔๕	๐.๔๔
๕.	การจัดกิจกรรมที่ปลดปล่อยไม่เสี่ยงต่ออันตราย ในการฝึกหัดด้านทักษะ	๒.๓๑	๐.๔๖
๖.	การสอนแบบสมมุติสถานการณ์ที่เน้นการสืบ เหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ไทย เป็นตน	๒.๕๔	๐.๓๙
๗.	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ใกล้ชิด ทางด้านการออกกำลังกาย	๒.๗๖	๐.๓๖
๘.	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนใหม่ความ สนุกสนาน	๒.๖๖	๐.๔๔

ตารางที่ ๑๐ (ต่อ)

ลำดับข้อ	รายการที่ ๒	ก้าเฉลย		จำนวนเบี้ยง เบนมาตรฐาน
		X	S.D.	
๙	การจัดกิจกรรมให้เกิดเรียนรู้ส่วนในการฝึกหัด รวมกัน	๖.๔๔	๐.๘๗	
๑๐	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียน มีประสบการณ์นำและผู้ที่มีสื่อ	๖.๖๙	๐.๙๙	
๑๑	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนใหม่การทดลอง เนื่องจากกิจกรรมที่ง่ายไปสู่กิจกรรมที่ยาก	๓.๓๖	๐.๗๓	
๑๒	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสม กับความสามารถของนักเรียนที่แตกต่างกัน	๖.๗๕	๐.๖๔	
๑๓	การจัดกิจกรรมการเขียนการสอนในห้องเรียน อบอุ่นร่าภัยให้เหมาะสม	๖.๔๖	๐.๗๓	
๑๔	การจัดกิจกรรมการบริหารโดยใช้กระบวนการ ประกอบการอบรมอุปกรณ์	๖.๔๔	๐.๗๕	
๑๕	การจัดกิจกรรมให้อยู่ในลักษณะของความ มีระเบียบวินัย	๖.๔๔	๑.๐๐	
๑๖	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้วิธี ร่วมและวิธีการทดลองรวมกันในแต่ละห้องเรียน	๕.๘๖	๐.๗๔	
๑๗	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียน มีความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียน ตลอดเวลา	๖.๔๔	๐.๙๐	
๑๘	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสม กับการเรียนคิดปัจจัยบูรณาภรณ์ไทย เช่น การถือ การวางแผน การจับอาชญา	๖.๓๐	๐.๙๙	

ตารางที่ ๑๐ (ต่อ)

ก้าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยง
บันมาตรฐาน

ลำดับข้อ

รายการปัญหา

S.D.

๑๙	การจัดกิจกรรมให้เป็นไปตามขั้นตอนของ การเรียน (การอุบัติร่างกาย อธิบายการ ฝึกหัด การใช้และสรุป)	๖.๗๕	๑.๔๔
----	--	------	------

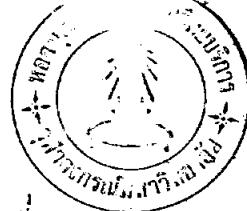
จากตารางที่ ๑๐ แสดงว่าปัญหาของครูเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียน การสอน
ที่มีประสิทธิภาพมาก ได้แก่

- การให้นักเรียนฝึกหัดทักษะ เองความลำพังคนเดียว
- การให้นักเรียนฝึกหัดทักษะกันเป็นคู่
- การสอนสมมุติสถานการณ์เพื่อมาสืบ เนื้อหาในประวัติศาสตร์ไทย
- การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ได้ผลทางด้านการออกกำลังกาย
- การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี
- การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถของ
นักเรียนที่แตกต่างกัน
- การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนมีความสนใจ และกระตือ-
รือร้นในการเรียนตลอดการเรียน
- การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับการเรียน
ศิลปะวัฒนธรรมไทย เช่น การถือ การวางแผน การจัดอาชีว

แนวหัวข้อของครู เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนที่ประสบสมบูรณ์อย่างไรแก่

- การให้นักเรียนฝึกหัดทักษะเป็นหมู่ หมู่ละไม่เกิน ๑๐ คน
- การให้นักเรียนฝึกหัดเป็นหมู่ในห้องแต่ละคนขึ้นไป
- การจัดกิจกรรมที่ปลดปล่อยไม่เสี่ยงต่ออันตรายในการฝึกหัดคานทักษะ
- การจัดกิจกรรมให้แก่เรียนมีส่วนในการฝึกหัดรวมกัน
- การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนใหม่ความต้องเนื่องจากกิจกรรมที่ง่ายไปสู่กิจกรรมที่ยาก
- การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในด้านการอบรมอุณหภูมิเท่าสม
- การจัดกิจกรรมการบริหารโดยใช้กระบากระบบประมวลผลการอบรมอุณหภูมิ
- การจัดกิจกรรมการบริหารให้อยู่ในลักษณะของความมีระเบียบวินัย
- การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้วิธี การทำ และการทดสอบร่วมกัน ในแต่ละความเรียน

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๙ แสดงความเคลื่อนและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาของครรภ์เก่าวัย
กิจกรรมเสริมหลักสูตร

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ความเคลื่อน	ส่วนเบี่ยง
		มาตรฐาน	S.D.
๑	การจัดการแสลงกระบองในงาน เทศบาลของโรงเรียน	๖.๓๖	๑.๐๖
๒	การจัดแสลงกระบองในงาน เทศบาลต่าง ๆ เนื่องริการอนุชัณ	๖.๗๖	๑.๐๖
๓	การส่งการแสลงกระบองเข้ารวมแขงขัน กิตติสมุดกีฬาไทย	๖.๔๓	๑.๐๘
๔	การส่งการแสลงกระบองเข้ารวมแขงขัน ของกรมพลศึกษา	๖.๔๕	๑.๖๐
๕	การนำวิชาการนักกระบองไปสาธิตยังศูนย์ เยาวชนต่าง ๆ	๖.๔๓	๑.๐๔
๖	การจัดการแขงขันการแสลงกระบอง ในโรงเรียน	๖.๔๖	๑.๐๗
๗	การจัดแสลงกระบองกันตัว	๖.๙๐	๐.๔๑
๘	การอบรมหมายงานให้แก่เรียนซึ่งการเล่น กระบองในพื้นที่	๖.๔๗	๐.๐๘
๙	การอบรมหมายงานให้แก่เรียนกิจกรรมความวิชา กระบองจากแหล่งวิชาการอื่น ๆ เท่านั้น	๖.๔๕	๐.๐๖
๑๐	ความสำนักด้ามเป็นคน การอบรมหมายงานให้แก่เรียนผู้สอนนอกเวลาใน โรงเรียน	๖.๓๕	๐.๔๑

ตารางที่ ๑๙ (ต่อ)

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน
		X	S.D.
๑๙	การมอบหมายงานให้นักเรียนฝึกซ้อมนอกเวลา ๖.๔๖ ทั่วไป	๖.๔๖	๐.๙๕
๒๐	การจัดพิธีไหว้ครูประจำปี	๖.๓๘	๐.๙๔
๒๑	การจัดนิทรรศการเกี่ยวกับระบบกรอบของ	๖.๓๕	๐.๙๔
๒๒	การเข้าชุมชนทางมาสานักเรียนเกี่ยวกับวิชา กรอบของ	๖.๓๕	๐.๙๔

จากตารางที่ ๑๙ แสดงว่าปัญหาของครูเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ประสมปัญหามากที่แก้

- การส่งการแสวงกระบบกรอบของเขาร่วมแข่งขันของกรมพลศึกษา
- การจัดการแข่งขันการแข่งกระบบกรอบของในโรงเรียน
- การมอบหมายให้นักเรียน ฝึกษานคณคว่าวิชากรอบของจากแหล่งวิชา
การอื่น ๆ เช่นตามสำนัก สถาบัน เป็นต้น
- การมอบหมายงานให้นักเรียนฝึกซ้อมนอกเวลาในโรงเรียน
- การมอบหมายงานให้นักเรียนฝึกซ้อมนอกเวลาทั่วไป

ปัญหาของครูเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ประสมปัญหาน้อย ได้แก้

- การจัดการแสดงกระบบกรอบในงานเทศการของโรงเรียน
- การจัดการแสดงกระบบกรอบในงานเทศการกลาง ๆ เพื่ออบรมริการชุมชน
- การส่งการแสดงกระบบกรอบของเขาร่วมแข่งขันของสมาคมกีฬาไทย
- การนำวิชากรอบของไปสร้างความทุ่มเทเยาวชนกลาง ๆ

- การจัดแสดงลงทะเบียนทดสอบกันตัว
- การอบรมหมายงานให้นักเรียนเข้มการ เล่นกระบี่กระบอกในที่ทาง ๆ
- การจัดพิธีไหว้ครูประจำปี
- การจัดนิทรรศการเกี่ยวกับกระบี่กระบอก
- การเชิญวิทยากรมาสาธิตเกี่ยวกับวิชากระบี่กระบอก

ตารางที่ ๗๖ แสดงค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาของครูเกี่ยวกับการวัด
และการประเมินผล

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน S.D.
			S.D.
๑	ความตั้งใจในการสอบเนื้อหาความรู้ทาง ทฤษฎี	๒.๔๙	๐.๔๓
๒	ความตั้งใจในการสอบเนื้อหาความรู้ทางทักษะ	๒.๕๖	๐.๕๐
๓	ความสามารถในการสาธิตได้	๒.๓๓	๐.๔๓
๔	การพัฒนาของนักเรียนในการเรียนแต่ละคน	๒.๔๙	๐.๖๔
๕	ความสามารถในการวิจารณ์	๒.๔๖	๐.๖๔
๖	การสอบทักษะของนักเรียนเป็นกลุ่ม	๒.๔๙	๐.๔๓
๗	การสอบทักษะของนักเรียนเป็นรายบุคคล	๒.๔๙	๐.๔๓
๘	การสอบทักษะการจำ	๒.๕๑	๐.๔๔
๙	การสอบทักษะลูกไม้ตี	๒.๔๐	๐.๕๔
๑๐	การสอบทักษะลูกไม้บล็อก	๒.๔๕	๐.๕๔
๑๑	การสอบทักษะการແสกงการทดสอบโดยตลอด	๒.๖๙	๐.๕๔
๑๒	การทดสอบความรู้รอบตัวทางกระบี่กระบอก	๒.๗๖	๐.๔๖
	ทาง ๆ		
๑๓	เวลาที่ใช้ในการทดสอบ	๒.๗๔	๐.๔๔

ตารางที่ ๑๖ (ก)

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเป็น เบนมาตรฐาน
		X	S.D.
๑๕	เกณฑ์ใช้ให้คะแนนทักษะการรำ	๒.๘๕	๐.๔๖
๑๖	เกณฑ์ใช้ให้คะแนนทักษะการตีกลองใน	๒.๕๙	๐.๔๖
๑๗	เกณฑ์ใช้ให้คะแนนทักษะลูกไม้ผสม	๒.๕๑	๐.๔๖
๑๘	เกณฑ์ใช้ให้คะแนนทักษะการแสดงการต่อสู้	๒.๖๗	๐.๔๕
๑๙	การควบคุมชนชั้นของส่วนทักษะ	๒.๕๕	๐.๔๖
๒๐	การวัดและประเมินผลทางค่านิเทศนาก็	๒.๕๔	๐.๔๐
๒๑	การวัดและประเมินผลทางค่านิเทศนากลางทางทางน้ำ	๒.๕๗	๐.๔๙
ภายใน			
๒๒	การวัดและประเมินผลทางค่านิเทศน์ของนักเรียน	๒.๕๐	๐.๔๔

จากตารางที่ ๑๖ แสดงว่าปัญหาของครูเกี่ยวกับการวัด การประเมินผล มีปัญหามาก ได้แก่

- ความต้องใจในการสอบเนื้อหาความรู้ทางทักษะ
- การสอบทักษะของนักเรียนเป็นรายบุคคล
- การสอบทักษะการรำ
- การสอบทักษะลูกไม้ผสม
- การสอบทักษะการแสดงการต่อสู้โดยตลอด
- การทดสอบความรู้รอบคัวทางภูมิศาสตร์บ้องทางฯ
- เวลาที่ใช้ในการสอบ

- เกณฑ์ที่ใช้ในคะแนนทักษะ : การรำ
- เกณฑ์ที่ใช้ในคะแนนทักษะ : การตีลูกไม้
- เกณฑ์ที่ใช้ในคะแนนทักษะ : การตีลูกไม้สม
- เกณฑ์ที่ใช้ในคะแนนทักษะ : การแสดงการต่อสู้
- การควบคุมร้านและสอบบุทักษะ
- การวัดและประเมินผลทางด้านเจตนาคติ
- การวัดและประเมินผลทางด้านคุณลักษณะของนักเรียน

ปัญหาของครูเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลที่ประสบปัญหาน้อย ได้แก่

- ความตั้งใจในการสอบเนื้อหาความรู้ทางทฤษฎี
- ความสามารถในการสา维ตไถ
- การพัฒนาของนักเรียนในการเรียนแต่ละคน
- ความสามารถในการวิจารณ์
- การสอบทักษะของนักเรียนเป็นกลุ่ม
- การสอบทักษะลูกใหญ่ๆ
- การวัดและประเมินผลทางด้านสัมภาระทางกาย

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๑ แสดงความเชี่ยวชาญและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาของครูเกี่ยวกับปัญหา
การประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	จราจรลี่	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน S.D.
		X	
๑	การใช้หัวรำของระบบเพื่อบริหารงานภายใน ในการออกแบบภารกิจ	๖.๖๖	๐.๗๔
๒	การใช้ทักษะการคิดและการตัดสินใจของวิชา กระบวนการออกแบบภารกิจ	๖.๓๓	๐.๔๙
๓	การนำทักษะการเกลี่ยนไข่ เช่น การแก้ไข เดิน หลบ มาใช้ในชีวิตประจำวัน	๖.๔๓	๐.๔๓
๔	ความเชื่อมั่นในตนเองในสถานการณ์ทาง ๆ	๖.๔๔	๐.๗๖
๕	การเก็บแนวคิดและหาแนวทางการป้องกันค้า ไคซ์ชัน เช่น การใช้รูป ไม้ แทนกระดาษเรียน	๖.๓๖	๐.๗๕
๖	ความสามารถในการอ่านลักษณะอาการของ ผู้ที่ทำรายความอาชญากรรม ๆ	๖.๕๗	๐.๘๙
๗	ความสามารถในการทนต่อ และกล้าที่จะเผชิญหน้า ภาระทาง ๆ อย่างมีหลักวิชาการและเหตุผล	๖.๖๓	๐.๗๖
๘	การมีความสุขมีความรับกอบ	๖.๖๓	๐.๗๖
๙	ความสามารถในการตัดสินใจได้ถูกต้องฉบับพื้นฐาน	๖.๕๖	๐.๗๖
๑๐	ความสามารถในการเกลี่ยนไข่ในรูปแบบของ วิชาการนี้ระบบในภารกิจหนึ่งก่ออาชญากรรม	๖.๕๕	๐.๗๖
๑๑	ความรู้สึกที่นักเรียนมีความอ่อนน้อม	๖.๓๔	๐.๔๖
๑๒	การเป็นผู้ดูแลระบบของทีม	๖.๓๕	๐.๔๖

จากตารางที่ ๑๑ แสดงว่าปัญหาของครูเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันที่ประสบปัญหามาก ได้แก่

- การใช้หารำของกระเบื้องริหาร่างกายในการออกกำลังกาย
- ความเรื่อมั่นในตนเองในสถานการณ์ทาง ๆ
- ความสามารถในการอ่านลักษณะอาการของผู้ที่ทำรายคุยอาชญากรรม ๆ
- ความเรื่อมั่นในตนเอง และกล้าที่จะเผชิญหน้าภาวะทาง ๆ อย่างมีหลักวิชาการและเหตุผล
- การมีความสุขมีครอบครัว
- ความสามารถในการตัดสินใจได้ถูกต้องสนับสนุน
- ความสามารถในการเกล่อนไหวในรูปแบบของวิชาการที่กระบวนการสอนในการહดเหล็กอาชญากรรม

ปัญหาของครูเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันที่ประสบปัญหาน้อย ได้แก่

- การใช้ทักษะการตัดสินใจและการต่อสู้ของวิชาการที่เพื่อการออกกำลังกาย
- การนำทักษะการเกล่อนไหว เร็น การก้าว เดิน หอบ ม้าใบในชีวิตประจำวัน
- การเกิดแนวคิดและหาแนวทางการป้องกันตัวได้ดีขึ้น เร็น การใช้เวคไม้ แผนกระเบื้องริหาร่างกาย
- ความรู้สึกที่นักเรียนมีความอนุนomo
- การเป็นผู้ดูแลระบบของหอด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๙๖ แสดงความเสี่ยงและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยของกรุ๊ปเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับกระบวนการของ

ลำดับข้อ	รายการปัจจัย	ความเสี่ยง	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน S.D.
		X	
๑	ความรู้เกี่ยวกับความเป็นมาของวิชาการระดับ กระบวนการ	๒.๔๔	๐.๔๓
๒	ความเข้าใจและการมองเห็นคุณค่าในแบบ พลศึกษาของวิชาการระดับกระบวนการ	๒.๔๕	๐.๔๔
๓	ทักษะการรำในลักษณะต่าง ๆ	๒.๔๗	๐.๔๓
๔	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะ การ เคลื่อนไหว อันเป็นธรรมชาติของกระบวนการ กระบวนการ เช่น ความเร่งไว และบุนมวนล ลักษณะและรูปแบบทาง ๆ	๒.๓๖	๐.๓๖
๕	ทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับการป้องกันตัวใน ลักษณะและรูปแบบทาง ๆ	๒.๓๖	๐.๔๖
๖	การไม่เข้าใจเกี่ยวกับ ห่วง ทวนองของ เพลง และเครื่องดนตรีที่ประกอบการเรียน วิชาการระดับกระบวนการ	๒.๔๖	๐.๔๖
๗	ประสบการณ์และทักษะการใช้อาชญาเพื่อการ คุกคาม	๒.๔๕	๐.๔๔
๘	ประสบการณ์ด้านความรู้พื้นฐาน ด้านการใช้อาชญา	๒.๔๕	๐.๔๖
๙	ความรู้ความเข้าใจในด้านการนำไปประยุกต์ ๒.๔๕ ใช้ในชีวิตประจำวัน	๒.๔๕	๐.๔๓
๑๐	ความเข้าใจในด้านความสำคัญทางด้าน ภัยธรรมของวิชาการระดับกระบวนการ	๒.๔๗	๐.๔๖

จากตารางที่ ๑๔ แสดงว่า: ปัญหาของครูเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับวิชา
กระบวนการที่ประสบปัญหามาก ได้แก่

- ความเข้าใจและการมอ เห็นคุณค่า ในແພີລືກສິນຂາຍອງວິຊາກະນົມກະບົນອອງ
- ທັກະກາຣາໃນລັກຜະຕາງ ๆ
- การไม่เข้าใจเกี่ยวกับจังหวะ ทำນອງຂອງເພັດ ແລະ ເຄຮອງຄົນທີ່
ປະກອບກາຣເຮັດວຽກຮັບຮັດວຽກ
- ປະສບກາຣແລະທັກະກາຣໃຫ້ອາວຸພື້ນຖານກົດຕົວ
- ປະສບກາຣົມຄານການຮູ້ພື້ນຖານໃນກາຣໃຫ້ອາວຸ
- ກາວານເຂົ້າໃຈໃນແພີລືກສິນທາງດານວັດທະນອງວິຊາກະນົມກະບົນອອງ
ປັບປຸງຂອງກູ້ເກົ່າກັນການຮູ້ພື້ນຖານເກົ່າກັນກະບົນອອງທີ່ມີປັບປຸງນ້ອຍ ໄດ້ແກ່
- ກວານຮູ້ເກົ່າກັນປະວັດກວາມເປັນມາຂອງວິຊາກະນົມກະບົນອອງ
- ກວານຮູ້ກວາມເຂົ້າໃຈເກົ່າກັນລັກຜະຕາງ ເຄລືອນໄຫວອັນເປັນຊາດາຕີຂອງ
ລົດກະນົມກະບົນອອງ ເວັນ ກວານວອງໄວ ແລະ ນຸ່ມນວດ
- ທັກະພື້ນຖານເກົ່າກັນກາຣປັບປຸງກົດຕົວ ໃນລັກຜະຕາງ ແລະ ຮູ່ປະບົບຕາງ
- ກວານຮູ້ກວາມເຂົ້າໃຈໃນຄ້ານການນຳໄປປະຍຸກົດໃຫ້ໃນຫົວິທປະຈຳວັນ

ສູນຍົວທີ່ທັກະນົມ ຈຸພາລົງກຣົມມາວິທາລ້ັຍ

ตารางที่ ๑๕ แต่งค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาของนักเรียนเกี่ยวกับ
การเรียนการสอน

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน
		X	S.D.
๑	ปริมาณมากของเนื้อหาวิชากระบีกระบอง ในหลักสูตร	๖.๖๓	๐.๗๖
๒	ปริมาณน้อยของเนื้อหาวิชากระบีกระบอง ในหลักสูตร	๖.๗๗	๐.๗๔
๓	ความเพียงพอของเอกสารและคู่มือการ เรียนการสอน	๖.๖๐	๐.๘๔
๔	ความสนใจและความตั้งใจเรียนของนักเรียน	๖.๖๖	๐.๔๙
๕	ความมีวินัยและมีระเบียบในการเรียน	๖.๕๕	๐.๔๓
๖	ความสามารถด้านทักษะของครูผู้สอน	๖.๗๗	๐.๕๐
๗	การเตรียมการสอนของครู	๖.๗๖	๐.๔๓
๘	การเตรียมตัวเพื่อทำการสอนของครูในแต่ ละคาบเรียน	๖.๖๖	๐.๔๓
๙	ความมั่นใจในการเรียนการสอนของครู	๖.๗๗	๐.๔๔
๑๐	ความแม่นยำในทักษะของครูผู้สอน	๖.๘๑	๐.๔๔
๑๑	การสาซิทธิ์ทักษะที่ต้องมุ่นไปรอบ ๆ การ เปลี่ยนแปลงทิศทางและบางครั้งนักเรียน ต้องหันหลังให้ครูผู้สอน	๖.๔๔	๐.๔๓
๑๒	วิธีการสร้างบรรยายการศึกษาเรียนการสอน ให้สนุกสนาน	๖.๗๖	๐.๔๖

ตารางที่ ๑๕ (๗๘)

ลำดับชุด	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย	จำนวนเบี่ยง เบนมาตรฐาน
		X	S.D.
๑๓	วิธีปลูกฝังและสร้างแนวคิดให้เกิดความรักในศิลปะและกีฬาประจำชาติ	๖.๖๔	๐.๔๓
๑๔	วิธีการปลูกฝังและสร้างแนวคิดในการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	๖.๙๖	๐.๓๙
๑๕	วิธีการปลูกฝังให้เกิดคุณค่าในการส่งเสริมสมรรถภาพทางกาย	๖.๖๒	๐.๔๔
๑๖	แนวมาตรฐานในการสอนที่ครูยึดเป็นหลัก	๖.๖๖	๐.๔๙
๑๗	การอนุมายิ่หั้นก์เรียนไปฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน	๖.๔๔	๐.๔๔
๑๘	การเรียนวิชากรรบที่ระบบองกับภาษาอังกฤษเรียน ๖.๐๗ นับถืออยู่	๖.๐๗	๐.๕๓
๑๙	การเรียนวิชากรรบที่ระบบองกับแนวคิดด้านความสุขของร่างกาย	๖.๓๙	๐.๔๔
๒๐	การเรียนวิชากรรบที่ระบบองกับความเหมาะสมสม ๖.๐๒๕ ของกาลสมัย	๖.๐๒๕	๐.๔๐
๒๑	การปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมธรรมาภิเษมไทย	๖.๖๙	๐.๔๔
๒๒	ความต้องเน้นของช่องทักษะที่แตกต่างกันของแต่ละภาคเรียน	๖.๐๗	๐.๓๙
๒๓	ความเน้นค่าเห็นอย่างคุ้มค่าและค่าเรียน	๖.๓๖	๐.๔๐

จากตารางที่ ๑๕ แสดงว่าปัญหาของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนที่ประสบปัญหามาก ได้แก่

- ปริมาณมากของเนื้อหาวิชากระบี่ระบบในหลักสูตร
- ความสนใจและความตั้งใจเรียนของนักเรียน
- ความมีวินัย และมีระเบียบในการเรียน
- ความสามารถด้านทักษะของครูผู้สอน
- การเตรียมการสอนของครู
- การเตรียมเพื่อทำการสอนในแต่ละภาคเรียน
- ความมั่นใจในการเรียนการสอนของครู
- ความเมตตาในทักษะของครูผู้สอน
- วิธีปัจกผังและสร้างแนวคิดให้เกิดความรักในกีฬาและกีฬาประจำชาติ
- วิธีการปัจกผังให้เห็นคุณค่าในการส่งเสริมสมรรถภาพทางกาย
- แนวมาตรฐานในการสอนที่ถูกยึดเป็นหลัก
- การปัจกผังคุณธรรมด้านชนบทรวมเนื้อหาใหม่

ปัญหาของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนที่ประสบปัญหาน้อย ได้แก่

- ปริมาณอย่างของเนื้อหาวิชากระบี่ระบบในหลักสูตร
- ความเพียงพอของเอกสารและคู่มือการเรียนการสอน
- การสาขิตทักษะที่กองหมุนไปรอบ ๆ การเปลี่ยนทิศทางและบางครั้งนักเรียนคงหันหัวไปทักษะของครูผู้สอน
- วิธีการสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนให้สนุกสนาน
- วิธีปัจกผังและสร้างแนวคิดในการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
- ภาระหนทางงานให้นักเรียนไปฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน
- การเรียนวิชากระบี่ระบบของกับพัฒนาที่นักเรียนนับถืออยู่
- การเรียนกระบี่ระบบกับแนวคิดด้านความสุขของร่างกาย
- การเรียนวิชากระบี่ระบบของกับความเหมาะสมของกลุ่ม
- ความต้องเนื่องของทักษะที่แตกต่างกันของแต่ละภาคเรียน
- ความเน้นด้านอย่างของครูและภาคเรียน

ตารางที่ ๑๖ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนเกี่ยวกับสถานที่

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน
		X	S.D.
๑	ความเพียงพอของสถานที่	๒.๔๙	๐.๕๐
๒	ความใกล้ช่องสถานที่กับห้องเรียนของ วิชาชีวะ ๆ	๒.๔๕	๐.๔๗
๓	ความคับแคบของสถานที่	๒.๓๖	๐.๕๓
๔	สถานที่โลงแจงไว้สิงกำมังเดด	๒.๔๖	๐.๕๗
๕	ความไม่เป็นเอกเทศของสถานที่	๒.๔๐	๐.๕๔
๖	ความไม่ถูกสุขาลักษณะของสถานที่ เช่น เปียกແฉะ มีกลิ่นเหม็น บุ่นละอองมาก เป็นต้น	๒.๔๘	๐.๕๔
๗	ความใกล้ช่องสถานที่เรียน	๒.๑๔	๐.๔๗
๘	ความไม่ปลอดภัยในการเดินทางไปยัง สถานที่เรียน เช่น มองขาดคล่องไปเรียน	๑.๕๙	๐.๓๔
๙	สภาพของสถานที่เรียนใช้ไม่ได้ตลอด ของการเรียน	๑.๗๕	๐.๕๑
๑๐	การใช้สถานที่เรียนเท็อกิจารุมื่น ๆ ของ ๑.๙๘ โรงเรียน		๐.๕๓
๑๑	ความเอื้ออำนวยของสถานที่เรียนในการ เรียนวิชาที่เกี่ยวกับการตอบสูญปองกันตัว	๒.๑๖	๐.๔๔
๑๒	สถานที่หมั่นติงรบกวนทาง ๆ เช่น แสง เสียง ๒.๑๙ รถ เสียงเรือ เป็นต้น		๐.๕๔

ตารางที่ ๑๖ (ก)

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน S.D.
๑๓	สถานที่เรียนอยู่ใกล้กับการจัดกิจกรรมทาง พลศึกษาอื่น ๆ ทำให้มีปัญหาด้านสมาร์ตและ ความตั้งใจในการเรียนการสอน	๒.๓๙	๐.๕๐
๑๔	สถานที่เรียนมีพื้นแข็งชุ่มชื้น เป็นหลุมเป็น บ่อ ไม่อ่อนนุ่มในการฝึกทักษะ การเก็บอ่อน ให้วัหง้าวและการทดสอบ	๒.๓๙	๐.๔๖
๑๕	สถานที่เรียนเป็นพื้นแข็ง เนิน ชีเมนต์ ทำให้ ๒.๕๗ ผลตอบแทนของเด็กต่ำกว่าเด็กที่เรียนใน ห้องเรียนที่มีพื้นอ่อนนุ่ม การล้ม การกลิ้ง	๒.๕๗	๐.๕๖
๑๖	สถานที่เรียนมีลิงกี้คิวาวง ทำให้หยุดสอนคูณแล นักเรียนไม่ทั่ง เนิน มีเส้า ถนนไม่ ก่อสร้าง ถนนเป็นถนน	๑.๔๕	๐.๔๕
๑๗	นักเรียนไม่มีสถานที่ฝึกรวมนอกเวลาเรียน	๒.๓๖	๐.๑๐
๑๘	สถานที่ในการเก็บข้อมูลในที่เหมาะสม สมและถูกต้องตามประเภท	๒.๔๑	๐.๑๓

จากตารางที่ ๑๖ แสดงว่าปัญหาของนักเรียนที่ประสบปัญหามากได้แก่ - สถานที่เรียนเป็นพื้นแข็ง เนิน ชีเมนต์ ทำให้มีผลตอบแทนของเด็กต่ำกว่าเด็กที่เรียนในห้องเรียนที่มีพื้นอ่อนนุ่ม การล้ม การกลิ้งตัว ถนนมีปัญหานอย

ตารางที่ ๑๗ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาของนักเรียนเกี่ยวกับอุปกรณ์และเครื่องอ่าน ปัจจัยความสัมภាន

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
		X	S.D.
๑	ความเพียงพอของอุปกรณ์กับจำนวนนักเรียน	๒.๓๔	๐.๔๖
๒	คุณภาพของอุปกรณ์สามารถใช้ได้ตลอด	๒.๓๔	๐.๔๕
๓	ระบบการเรียน		
๔	ความเหมาะสมของอุปกรณ์ที่นำมาใช้เพื่อการเรียนการสอน เช่น การนำสังกะสีมาเป็นโครงสร้าง เป็นต้น	๑.๘๘	๐.๔๖
๕	ความสัมภានในการ เก็บรักษาภาระบ้านให้ถูกต้อง ๒.๓๗		๐.๔๐
๖	ความวัฒนธรรม และประเพณีเกี่ยวกับการเก็บรักษาอวุ脱ภาระบ้านของ		
๗	ความคงทนของอุปกรณ์	๑.๓๔	๐.๔๕
๘	การปฏิบัติในการ เก็บรักษาภาระบ้านให้ถูกต้อง ๒.๓๑		๐.๔๖
๙	ความวัฒนธรรมและประเพณีเกี่ยวกับการเก็บรักษาอวุ脱ภาระบ้านของ		
๑๐	ความสัมภានในการนำอุปกรณ์มาใช้ใน การเรียน	๒.๓๓	๐.๔๐
๑๑	ความสัมภានในการสำรวจจำนวนเพื่อป้องกันการสูญหาย	๒.๓๓	๐.๔๐
๑๒	การซ้อมแซมอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพดีและใช้ได้นาน	๒.๑๙	๐.๔๗
๑๓	การสังเคราะห์อุปกรณ์ภาระบ้านเพื่อมาใช้เป็นสมบัติของโรงเรียน	๒.๑๖	๐.๔๗

จากตารางที่ ๑๓ (ต่อ)

ลำดับข้อ	รายการบัญชา	ค่าเฉลี่ย	ช่วงบัญชี เบนมาตรฐาน
		X	S.D.
๙๙	การให้นักเรียนจัดอุปกรณ์กระปี่มาใช้เป็นสมบัติส่วนตัว	๒.๔๖	๑.๐๖
๑๐	วัสดุที่จะนำมาเผยแพร่ก่อนการปี่เพื่อใช้ใน การเรียน	๒.๑๗	๑.๔๖
๑๑	ความไม่ระมัดระวังของนักเรียนในการใช้ และเก็บรักษาอุปกรณ์กระปี่	๑.๔๙	๑.๔๖
๑๒	การนำอุปกรณ์มาเรียนและการนำกลับบ้าน ของนักเรียนในวันเรียน	๒.๐๕	๑.๔๖
๑๓	การใช้อุปกรณ์ประเทตเครื่องเสียง เช่น เทป เครื่องเล่นแผ่นเสียง	๑.๘๖	๑.๔๕
๑๔	ความปลดภัยในการเก็บรักษาอุปกรณ์ ประเทตเครื่องเสียง	๑.๐๗	๑.๑๖
๑๕	การใช้เครื่องในรำนา ประกอบการเรียน	๒.๐๔	๑.๔๕
๑๖	ความสละควักในการเก็บรักษาเครื่องเสียง	๒.๐๗	๑.๔๕
๑๗	ความสละควักในการเก็บรักษาเครื่องเสียงในรำนา	๒.๐๕	๑.๔๖
๑๘	การใช้อาชญาธิรัง เช่น ดาบ กระปี่ จิริฟี่ ทำควายเหล็กมาประกอบการเรียนการสอน	๑.๗๓	๑.๔๗
๑๙	การจัดอุปกรณ์กระปี่ของบองครับซุกเพื่อใช้ ประกอบพิธีไหว้ครูกระปี่ของบองประจำปี อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนวิชากระปี่	๑.๖๖	๑.๐๖
๒๐	กระบอง เช่น มองคล เกรองแตงกาญ ชุกไทยทาง ๆ	๑.๐๔	๑.๐๔

จากตารางที่ ๑๓ แสดงว่าบัญชาของนักเรียนด้านอุปกรณ์และเครื่องอ่อนวย
ความสัมภានมีเฉพาะที่ประสมบัญชาอย่างเดียว

ตารางที่ ๑๔ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานบัญชาของนักเรียนเกี่ยวกับ
กิจกรรมการเรียนการสอน

ลำดับข้อ	รายการบัญชา	ค่าเฉลี่ย X	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน S.D.
๑	การให้นักเรียนฝึกหัดทักษะของตามลำพัง คนเดียว	๒.๕๖	๐.๕๖
๒	การให้นักเรียนฝึกหัดทักษะกันเป็นคู่	๒.๔๙	๐.๔๙
๓	การให้นักเรียนฝึกหัดทักษะกันเป็นหมู่ ๆ ไม่เกิน ๑๐ คน	๒.๖๗	๐.๔๙
๔	การให้นักเรียนฝึกหัดทักษะกันเป็นหมู่ ตั้งแต่ ๑๐ คนขึ้นไป	๒.๖๑	๐.๔๕
๕	การจัดกิจกรรมที่ปล่อยภัยไม่ได้ยังต้อง อันตรายในการฝึกหัดด้านทักษะ	๒.๓๔	๐.๕๑
๖	การสอนแบบสมมุติสถานการณ์ที่เหมาะสม เรื่องเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ไทย เป็นคน	๒.๒๖	๐.๔๙
๗	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เกิดผล ทางด้านการออกกำลังกาย	๒.๖๕	๐.๕๑
๘	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีความ สนุกสนาน	๒.๕๖	๐.๔๕
๙	การจัดกิจกรรมให้รักเรียนมีส่วนในการฝึกหัด รวมกัน	๒.๕๐	๐.๔๕

ตารางที่ ๑๔ (ต่อ)

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย ข	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน S.D.
๑๑	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียน มีประสบการณ์ใหม่และมุ่งมั่นที่สุด	๖.๔๕	๐.๙๙
๑๒	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนใหม่ความต้อง เนื่องจากกิจกรรมที่ง่ายไปสู่กิจกรรมที่ยาก	๖.๔๕	๐.๙๙
๑๓	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนที่แตกต่างกัน	๖.๓๖	๐.๙๙
๑๔	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในค้านกัน อบอุ่นร่างกายให้เหมาะสม	๖.๓๗	๐.๙๙
๑๕	การจัดกิจกรรมกายบริหารโดยใช้กระถั่งกระบอง ประกอบการอบอุ่นร่างกาย	๖.๒๕	๐.๙๐
๑๖	การจัดกิจกรรมกายบริหารให้อยู่ในลักษณะของ ความมีระเบียบวินัย	๖.๔๗	๐.๙๙
๑๗	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้วิธี การรำและการค้อมูร่วมกันในแต่ละคหบดีเรียน	๖.๓๕	๐.๙๙
๑๘	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียน มีความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียน ตลอดคหบดีเรียน	๖.๔๕	๐.๙๙
๑๙	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสม กับการเรียนศิลปะวัฒนธรรมไทย เช่น การถือ การวางแผน การจับอาชญา	๖.๕๗	๐.๙๙
๒๐	การจัดกิจกรรมให้เป็นไปตามขั้นตอนของการ เรียน (การอบอุ่นร่างกาย อธิบาย ฝึกหัด การใช้ และสรุป)	๖.๔๕	๐.๙๙

จากตารางที่ ๑๔ แสดงว่าปัญหาของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียน การสอนมีปัญหามาก ได้แก่ด้าน

- การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมสอดคล้องกับความสามารถ เรียนศิลปะ วัฒนธรรมไทย เช่น การถือ การวางแผน การจัดอาชีว นักเรียนมีปัญหาน้อย

ตารางที่ ๑๕ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาของนักเรียนเกี่ยวกับ กิจกรรมเสริมหลักสูตร

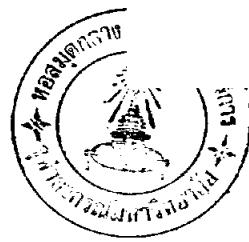
ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน
		X	S.D.
๑	การแสดงกรอบนี้ในงานเทศกิจ ของโรงเรียน	๒.๒๔	๐.๔๔
๒	การจัดและการแลดงกรอบนี้ในงาน ๒.๗๐ เทศกิจทาง ๆ เพื่อบริการชุมชน		๐.๕๕
๓	การส่งการแสดงกรอบนี้ของเข้ารวม แข่งขันของสมาคมกีฬาไทย	๒.๑๓	๐.๔๕
๔	การส่งการแสดงกรอบนี้ของเข้ารวม แข่งขันของกรมพลศึกษา	๒.๐๖	๐.๔๙
๕	การนำวิชากรอบนี้ไปสาธิตยังศูนย์ เยาวชนทาง ๆ	๒.๗๘	๐.๕๕
๖	การจัดการแข่งขันการแสดงกรอบนี้ของ ในโรงเรียน	๒.๑๙	๐.๕๒
๗	การจัดการแสดงละครเชิงต่อสู้ป้องกันตัว	๒.๑๓	๐.๕๐
๘	การมอบหมายงานให้นักเรียนช่วยงาน ๒.๑๕ กรอบนี้ของในพื้นที่ทาง ๆ		๐.๔๕

ตารางที่ ๗๙ (คด)

ลำดับข้อ	รายการบัญชา	การเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง เบิกมาตราฐาน
		X	S.D.
๙	การมอบหมายงานให้นักเรียนฝึกษากันค่าวิชากระบีร่องจากแหล่งวิชากรอื่น ๆ เน้น ตามสำนักค้าเป็นคน	๒.๐๖๓	๐.๔๗
๑๐	การมอบหมายงานให้นักเรียนฝึกษอมนออกเวลาในโรงเรียน	๒.๐๖๓	๐.๔๗
๑๑	การมอบหมายงานให้นักเรียนฝึกษอมนออกเวลาพนัน	๒.๐๕๖	๐.๔๖
๑๒	การจัดพื้นที่ห้องปฏิบัติ	๒.๐๔๖	๐.๔๗
๑๓	การจัดนิทรรศการ เกี่ยวกับระบบของ	๒.๐๔๕	๐.๔๗
๑๔	การเชิญวิทยากรมาสาธิตเกี่ยวกับวิชากรระบีร่อง	๒.๐๗๗	๐.๔๗

จากตารางที่ ๗๙ แสดงว่าบัญชาของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีเฉพาะที่ประสงค์บัญชานอยเท่านั้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๖ แสดงค่าเฉลี่ยและการเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนเกี่ยวกับ
การจัดและการประเมินผล

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย X	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน S.D.
๑	ความตั้งใจในการสอบเนื้อหาความรู้ทางทฤษฎี	๒.๔๙	๐.๔๖
๒	ความตั้งใจในการสอบเนื้อหาความรู้ทางทักษะ	๒.๕๘	๐.๓๙
๓	ความสามารถในการสังเคราะห์	๒.๔๔	๐.๔๐
๔	การพัฒนาของนักเรียนในการเรียนแต่ละคน	๒.๔๗	๐.๔๙
๕	ความสามารถในการวิจารณ์	๒.๔๕	๐.๔๗
๖	การสอบทักษะของนักเรียนเป็นกลุ่ม	๒.๓๐	๐.๔๕
๗	การสอบทักษะนักเรียนเป็นรายบุคคล	๒.๔๖	๐.๔๘
๘	การสอบทักษะการจำ	๒.๔๓	๐.๔๕
๙	การสอบทักษะลูกไม้ตี	๒.๔๐	๐.๔๗
๑๐	การสอบทักษะลูกไม้ผสม	๒.๓๖	๐.๔๘
๑๑	การสอบทักษะการแสดงการทดสอบโดยตลอด	๒.๓๓	๐.๔๕
๑๒	การทดสอบความรู้รอบตัวทางภูมิศาสตร์ของบองคากฯ	๒.๓๑	๐.๔๕
๑๓	เวลาที่ใช้ในการทดสอบ	๒.๔๖	๐.๔๖
๑๔	เกณฑ์ที่ใช้ให้คะแนนทักษะการจำ	๒.๔๖	๐.๔๗
๑๕	เกณฑ์ที่ใช้ในการให้คะแนนทักษะการตีลูกไม้	๒.๓๙	๐.๓๙
๑๖	เกณฑ์ที่ใช้ให้คะแนนทักษะลูกไม้ผสม	๒.๔๐	๐.๓๙
๑๗	เกณฑ์ที่ใช้ให้คะแนนทักษะการแสดงการทดสอบ	๒.๔๔	๐.๔๖
๑๘	การคุมชนะสอบทักษะ	๒.๔๒	๐.๔๕
๑๙	การวัดและประเมินผลทางค่านิจหนาที่	๒.๓๖	๐.๔๑

ตารางที่ ๒๐ (ต่อ)

ลำดับข้อ	รายการ ปัญหา	ค่าเฉลี่ย X	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน S.D.
๒๘	การวัดและประเมินผลทางคานสุมารถภาพ ทางกาย	๖.๓๓	๑.๔๔
๒๙	การวัดและประเมินผลทางคานคุณลักษณะของ นักเรียน	๖.๔๔	๐.๔๔

จากการที่ ๒๐ แสดงว่าปัญหาของนักเรียนเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลที่ประสบปัญหามาก ได้แก่

- การสอบหักษะนักเรียนเป็นรายบุคคล
- การสอบหักษะการรำ
- การสอบหักษะลูกไม้ตี่ นักกันมีปัญหานอย

ศูนย์วิทยาทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๖๙ แสดงการเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาของนักเรียน
เกี่ยวกับปัญหาการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
		ข.	S.D.
๑	การใช้หารำของระบบเพื่อบริหารร่างกายใน การออกกำลังกาย	๒.๓๔	๐.๔๕
๒	การใช้ทักษะการตีและการคลอกของวิชากระบี เพื่อการออกกำลังกาย	๒.๓๕	๐.๔๓
๓	การนำทักษะการเคลื่อนไหว เชน การก้าว เดิน หลบ มาใช้ในชีวิตประจำวัน	๒.๔๖	๐.๔๗
๔	ความเชื่อมั่นในตัวเองในสถานการณ์ทาง ฯ	๒.๓๔	๐.๔๓
๕	การเกิดแนวคิดและแนวทางการป้องกันตัว ได้ดีขึ้น เชนการใช้ขวัด ใน แต่ละระบบ	๒.๔๖	๐.๔๔
๖	ความสามารถในการอ่านเลือกมุมของการซอง ผู้ที่จะทำรายค่วยเดินทาง ฯ	๒.๔๗	๐.๔๕
๗	ความเชื่อมั่นในตนเองและกล้าที่จะเผชิญหน้า กับวิชาทาง ฯ อย่างมีหลักวิชาการ และเหตุผล	๒.๓๔	๐.๔๕
๘	การมีความสุขมีรอบคอบ	๒.๔๐	๐.๔๕
๙	ความสามารถในการตัดสินใจได้ถูกต้องฉบับพื้น	๒.๔๓	๐.๔๓
๑๐	ความสามารถในการเกลื่อนไหวในรูปแบบของ วิชากระบีระบบรองในการหลบหลีกความวุ่นวาย	๒.๔๔	๐.๔๕
๑๑	ความรู้สึกที่นักเรียนมีความอ่อนน้อม	๒.๓๔	๐.๔๙
๑๒	การ เป็นผู้ดูแลระบบรองที่ดี	๒.๔๗	๐.๔๗

จากตารางที่ ๒๖ แสดงว่ามัญหาของนักเรียนเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันมีปัญหานอยเท่านั้น

ตารางที่ ๒๖ สถิติค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมัญหาของนักเรียนเกี่ยวกับ
ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับวิชาการบังคับของ

ลำดับข้อ	รายการมัญหา	ค่าเฉลี่ย X	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน S.D.
๑	ความรู้เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของวิชา กรรมบังคับของ	๒.๘๗	๐.๗๕
๒	ความเข้าใจและการมองเห็นคุณค่าในแบบ พิเศษของวิชาการบังคับของ	๒.๘๙	๐.๗๙
๓	ทักษะการรำในลักษณะทาง ๆ	๒.๘๕	๐.๗๖
๔	ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับลักษณะการ เคลื่อนไหว ขั้นเป็นธรรมชาติของลักษณะบ บังคับ เช่น ความว่องไว และนุ่มนวล	๒.๘๓	๐.๗๕
๕	ทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับการป้องกันตัวในลักษณะ และรูปแบบทาง ๆ	๒.๘๔	๐.๗๕
๖	การไม่เข้าใจเกี่ยวกับจังหวะ ทำนองของ เพลงและเครื่องดนตรีที่ประกอบการเรียน วิชาการบังคับของ	๒.๘๔	๐.๗๖
๗	ประสบการณ์และทักษะการใช้อาวุธ เพื่อ ต่อสู้ป้องกันตัว	๒.๘๓	๐.๗๖
๘	ประสบการณ์ด้านความรู้พื้นฐานในการใช้อาวุธ ๒.๘๓	๐.๗๑	

ตารางที่ ๒๖ (ก)

ลำดับขอ	รายการบัญชา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน
		X	S.D.
๙	ความรู้ความเข้าใจในค้านการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	๒.๓๓	๐.๗๕
๑๐	ความเข้าใจในແນກວາມສຳຄັງທາງດານ ວັນວຽນຂອງວິຊາກະບົກຮະບອກ	๒.๔๔	๐.๔๘

จากตารางที่ ๒๖ แสดงว่าบัญชาของนักเรียนเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับ
วิชาກະບົກຮະບອກมีบัญชามาก ได้แก่

- ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับลักษณะการเคลื่อนไหว อันเป็นธรรมชาติ
ของลีลาการนี้
- นอกนั้นมีบัญชาណอย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๑ เปรียบเทียบปัญหาของครูและนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชา
ภาษาบ้านกรุงของ

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง เบน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง
		ของครู \bar{X}	มาตรฐาน ของครู $S.D.$	นักเรียน \bar{X}	มาตรฐาน ของนร. $S.D.$
๑	ปรินามากของเนื้อหาวิชากรุง ของบองในหลักสูตร	๖.๔๘	๐.๗๗	๖.๖๙	๐.๗๖
๒	ปริมาณน้อยของเนื้อหาวิชากรุง ของบองในหลักสูตร	๖.๗๓	๐.๖๗	๖.๗๗	๐.๖๖ *
๓	ความเพียงพอของเอกสารและคู่มือ [*] การเรียนการสอน	๖.๓๖	๐.๗๔	๖.๕๐	๐.๗๔
๔	ความสนใจและความตั้งใจเรียนของ นักเรียน	๖.๗๕	๐.๗๓	๖.๖๖	๐.๗๔
๕	ความมีวินัยและมีระเบียบในการเรียน	๖.๓๔	๐.๗๙	๖.๕๕	๐.๗๗
๖	ความสำนารถด้านทักษะของครูผู้สอน	๖.๓๖	๐.๗๙	๖.๗๗	๐.๗๐ *
๗	การเตรียมการสอนของครู	๖.๔๔	๐.๗๗	๖.๗๖	๐.๗๓
๘	การเตรียมตัวเพื่อทำการสอนของครู ในแต่ละคาบเรียน	๖.๔๕	๐.๗๓	๖.๖๖	๐.๗๓
๙	ความมั่นใจในการเรียนการสอนของครู	๖.๔๔	๐.๗๕	๖.๗๗	๐.๗๔ *
๑๐	ความเมตตาในทักษะของครูผู้สอน	๖.๔๔	๐.๗๐	๖.๗๙	๐.๗๔ *
๑๑	การสร้างทักษะท้องทุ่มไปรอบ ๆ การ เปลี่ยนทิศทางและบางครั้งนักเรียนมอง หันหลังให้ครูผู้สอน	๖.๖๗	๐.๗๗	๖.๔๔	๐.๗๓
๑๒	วิธีการสร้างภูมิภาคที่การเรียนการสอน ให้สนุกสนาน	๖.๔๑	๐.๗๕	๖.๓๖	๐.๗๖

ตารางที่ ๒๓ (กอ)

ลำดับขอ'	รายการปัญหา	กานเฉลย	ส่วนเบี่ยง เบน	กานเฉลย	ส่วนเบี่ยงเบน	Z-tec
		ของครู	มาตรฐาน	ของครู	มาตรฐาน	
		ข.	ส.บ.	ข.	ส.บ.	
๑๓	วิธีปัจจัยและสร้างแนวความคิดให้เกิด ๒.๘๗ ความรักในศิลปะและการท่องเที่ยวประจำชาติ	๐.๙๑	๒.๖๔	๐.๙๑	๑.๖๓	
๑๔	วิธีปัจจัยและสร้างแนวความคิดใน การนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	๒.๕๙	๐.๔๖	๒.๓๖	๐.๗๕	๑.๔๓
๑๕	วิธีการปัจจัยให้เกิดคุณค่าในการ ส่งเสริมสมรรถภาพทางกาย	๒.๗๕	๐.๗๑	๒.๕๖	๐.๙๔	๑.๐๗*
๑๖	แนวมาตรฐานที่กรุ๊ปเป็นหลัก	๒.๗๖	๐.๙๓	๒.๖๖	๐.๙๙	๑.๕๓
๑๗	การมอบหมายให้นักเรียนไปฝึกซ้อม นอกเวลาเรียน	๒.๗๖	๐.๙๓	๒.๔๔	๐.๙๔	๑.๓๙*
๑๘	การเรียนวิชาการระดับประเทศองกับภาษาไทย ที่นักเรียนเน้นถืออยู่	๒.๙๔	๐.๙๑	๒.๗๙	๐.๙๓	๑.๔๖
๑๙	การเรียนวิชาการระดับประเทศองกับแนวคิด ความความสุขของร่างกาย	๒.๗๗	๐.๙๑	๒.๗๔	๐.๙๔	๑.๗๖
๒๐	การเรียนวิชาการระดับประเทศองกับความ เนาะสัมของกาลสมัย	๒.๗๒	๐.๙๐	๒.๕๙	๐.๙๐	๑.๖๕
๒๑	การปัจจัยคุณธรรมด้านชนบทรวมเนี้ยมไทย ๒.๖๒ ๐.๙๐	๒.๖๒	๐.๙๕	๐		
๒๒	ความต้องเน้นองของทักษะที่แทรกตางกัน ของแต่ละภาคเรียน	๒.๗๔	๐.๙๔	๒.๕๗	๐.๙๔	๑.๔๙
๒๓	ความเห็นด้วยของของครูแต่ละภาคเรียน ๒.๗๔ ๐.๙๖	๒.๗๖	๐.๙๐	๒.๕๖	๐.๙๖*	

* หมายถึง ปัญหาที่ครูและนักเรียนประสบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

จากตารางที่ ๒๑ แสดงว่าปัญหาของครูและนักเรียนที่ได้ประสบมาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาการนี้ก่อนของมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๘ ในค่านทาง ๆ คือ

- ปริมาณอยของเนื้อหาวิชาการนี้ก่อนของในหลักสูตร
- ความสนใจและความตั้งใจเรียนของนักเรียน
- ความสามารถด้านทักษะของครูผู้สอน
- ความมั่นใจในการเรียนการสอนของครู
- ความแม่นยำในทักษะของครูผู้สอน
- ริสikoลูกฝังให้เกิดความค่าในการส่งเสริมสมรรถภาพทางกาย
- การมอบหมายให้นักเรียนไปฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน
- ความเห็นด้วยของครูแต่ละคนเรียน

นอกจากนั้นครูและนักเรียนมีปัญหาเหมือนกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๕ เปรียบเทียบปัจจุบันของครูและนักเรียนเกี่ยวกับสถานที่

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง เบน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน	Z-test ฐานข้อมูล นักเรียน
		ของครู	ของครู	ของนักเรียน	มาตรฐาน	
		X	S.D.	X	S.D.	
๑	ความเพียงพอของสถานที่	๖.๖๙	๑.๑๖	๖.๔๙	๐.๙๐	๑.๗๓
๒	ความปลอดภัยของสถานที่กับห้องเรียนอื่นๆ	๖.๗๔	๐.๘๙	๖.๔๕	๐.๙๗	๖.๑๗**
๓	ความคับแคบของสถานที่	๖.๕๖	๑.๐๕	๖.๓๖	๐.๙๓	๑.๕๓
๔	สถานที่โล่งแจ้งไร้สิ่งกัมมังడakis	๖.๕๕	๑.๐๖	๖.๔๖	๐.๙๓	๑.๕๓
๕	ความเป็นเอกเทศของสถานที่	๖.๔๓	๑.๐๖	๖.๔๐	๐.๙๖	๖.๑๔*
๖	ความไม่ถูกสุขลักษณะของสถานที่ เช่น เปียกແฉะ มีกลิ่นเหม็น ผุ่นละอองมากเป็นพัน	๖.๑๐	๑.๙๓	๖.๑๔	๐.๙๙	๑.๙๗
๗	ความปลอดภัยของสถานที่เรียน	๗.๔๕	๐.๘๖	๗.๙๔	๐.๙๗	๒.๓๔*
๘	ความไม่ปลอดภัยในการเดินทางไปยัง สถานที่เรียน เช่น ทองขาดคล่องไปเรียน	๗.๔๖	๐.๘๔	๗.๔๙	๐.๙๗	๑.๓๓
๙	สภาพของสถานที่เรียนใช้ไม่ได้ด้วยประจวบ การเรียน	๗.๔๔	๐.๙๖	๗.๙๕	๐.๙๐	๑.๐๕
๑๐	การใช้สถานที่เรียนเพื่อกิจกรรมอื่น ๆ ของโรงเรียน	๖.๖๗	๑.๙๖	๖.๖๔	๐.๙๗	๐.๗๙
๑๑	ความเอื้ออำนวยของสถานที่เรียนในการ เรียนวิชาที่เกี่ยวกับการต่อสู้ป้องกันตัว	๖.๔๔	๐.๙๕	๖.๖๔	๐.๙๙	๑.๖๙
๑๒	สถานที่มีสิ่งรบกวนต่าง ๆ เช่น แสง เสียงรด เสียงเรอ เป็นพัน	๖.๙๒	๑.๐๕	๖.๖๙	๐.๙๙	๑.๐๖
๑๓	สถานที่เรียนอยู่ใกล้กับการจัดกิจกรรมทาง พลศึกษาอื่น ๆ ทำให้มีปัญหาความไม่สงบ และความตึงใจในการเรียนการสอน	๖.๕๗	๑.๐๐	๖.๓๙	๐.๙๐	๑.๗๙

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย		ส่วนเบี่ยงเบน		ค่าเฉลี่ย		ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		Z-test
		ของครู	ของนักเรียน	ของครู	ของนักเรียน	มาตรฐาน	นักเรียน	มาตรฐาน	นักเรียน	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.					
๗๕	สถานที่เรียนมีพื้นที่แข็งชรุ่งระ เป็นหลุมเป็น บ่อไม่เอื้ออำนวยในการฝึกหัดักษะ การ เก็บอนไหวทางร่างกายและการตอบสั่ง ให้มีผลต่อหักษะเกี่ยวกับหนัง การลุบ การกลิ้งตัว	๒.๖๓	๑.๐๖	๒.๓๙	๑.๔๖	๒.๓๙	๑.๔๖	๒.๓๙	๑.๔๖	
๗๖	สถานที่เรียนเป็นพื้นแห้ง เช่น ซีเมนต์ ทำ ให้มีผลต่อหักษะเกี่ยวกับหนัง การลุบ การกลิ้งตัว	๒.๘๙	๒.๕๗	๒.๘๙	๑.๐๖	๒.๘๖	๑.๔๖	๒.๘๖	๑.๖๐	
๗๗	สถานที่เรียนมีลักษณะที่คุณภาพดี ไม่ได้มาตรฐานดูแล ไม่ทั่วถึง เช่น เสา คันไม้ กลางสนาม	๑.๙๖	๐.๔๙	๑.๙๔	๐.๔๙	๑.๙๔	๐.๔๙	๑.๙๔	๐.๖๐	
๗๘	นักเรียนไม่มีสถานที่ฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน ๒.๔๕	๑.๐๔	๒.๓๙	๑.๐๐	๐.๔๙	๒.๓๙	๑.๔๖	๒.๓๙	๐.๔๖	
๗๙	สถานที่ในการเรียนเก็บอุปกรณ์ให้อยู่ในที่เหมาะสม และถูกต้องตามประเพณี	๒.๘๙	๑.๔๖	๒.๘๙	๑.๔๖	๒.๘๙	๑.๔๖	๒.๘๙	๑.๔๖	

* หมายถึงปัญหาที่ครูและนักเรียนประสบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๒๔ แสดงว่าปัญหาของครูและนักเรียนที่ได้ประสบมาเกี่ยวกับ สถานที่สำหรับการเรียนการสอนวิชาการบัญชีของนักเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ในด้านทาง ๑ คือ

- ความไม่ปลอดภัยของสถานที่เรียนกับห้องเรียนของวิชาอื่น ๆ
- ความไม่เป็นເเอกสารของสถานที่
- ความไม่ปลอดภัยของสถานที่เรียน

- สถานที่เรียนอยู่ใกล้กับการจัดกิจกรรมทางพลศึกษาอื่น ๆ ทำให้มีบัญชาทางค่าน้ำหนัก และความตั้งใจในการเรียนการสอนนอกนั้นคือและนักเรียนมีบัญชาเหมือนกัน

ตารางที่ ๙๔ เปรียบเทียบบัญชาของครูและนักเรียนเกี่ยวกับอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก

ลำดับข้อ	รายการบัญชา	การเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง เบน	การเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน	Z-test มาตรฐานของ นักเรียน
		ของครู \bar{X}	ของครู S.D.	ของครู \bar{X}	S.D.	
๑	ความเพี่ยงพอของอุปกรณ์กับจำนวนนักเรียน ๒.๖๓	๑.๐๐	๒.๗๘	๐.๖๒	๑.๐๙	
๒	คุณภาพของอุปกรณ์สามารถใช้ได้ตลอด ระยะเวลาเรียน	๒.๗๗	๑.๐๖	๒.๗๘	๐.๔๕	๐.๗๔
๓	ความเหมาะสมของอุปกรณ์ที่นำมาใช้เพื่อ การเรียนการสอน เช่น การนำสังกะสี มาเป็นโถ่งกระถิ่น	๑.๙๖	๐.๕๗	๑.๙๘	๐.๕๖	๐.๖๔
๔	ความสะดวกในการเก็บรักษาการบ้านี้ให้ถูก ต้องตามวัฒนธรรมและประเพณีเกี่ยวกับ การเก็บรักษาอาชญากรรมนี้	๒.๓๙	๑.๑๐	๒.๓๙	๐.๖๐	๐.๖๙
๕	ความคงทนของอุปกรณ์	๒.๓๙	๐.๗๓	๒.๓๙	๐.๘๔	๐.๖๙
๖	การปฏิบัติในการเก็บรักษาการบ้านี้ให้ถูกต้อง ตามวัฒนธรรมและประเพณีเกี่ยวกับการ เก็บรักษาอาชญากรรมนี้	๒.๖๔	๐.๖๔	๒.๓๐	๐.๖๖	๒.๓๔*
๗	ความสะดวกในการนำอุปกรณ์มาใช้ในการ เรียน	๒.๗๕	๑.๑๖	๒.๗๗	๐.๕๐	๐.๖๐

ตารางที่ ๒๕(ก)

ลำดับข้อ	รายการนักหา	ค่าเฉลี่ย		ส่วนเบี่ยงเบน		ค่าเฉลี่ย		ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
		ของครู		มากกว่า ของครู		นักเรียน		ฐานของ Z-test นักเรียน	
		X	S.D.	Z	S.D.	X	S.D.	Z	S.D.
๔	ความสำคัญในการสำรวจจำนวนเพื่อป้องกันการสูญหาย	๒.๗๕	๐.๙๙	๒.๙๑	๐.๘๐	๐.๙๐	๐.๙๖		
๕	การซ้อมแบบอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพดีและใช้ได้คุณภาพ	๒.๖๘	๐.๗๙	๐.๙๙	๐.๘๗	๐.๘๗	๐.๗๔		
๖	การถึงและจัดซื้ออุปกรณ์กระป๋องมาใช้เป็นสมบัติของโรงเรียน	๒.๖๖	๐.๙๐	๒.๖๐	๐.๘๗	๐.๘๗	๐.๖๐**		
๗	การให้นักเรียนจัดอุปกรณ์กระป๋องเป็นส่วนตัว	๒.๖๕	๐.๙๕	๒.๕๖	๐.๘๖	๐.๘๖	๐.๘๔		
๘	วัสดุที่นำมาผลิตอุปกรณ์กระป๋องให้ใช้ในการเรียน	๒.๐๔	๐.๙๔	๒.๐๗	๐.๙๖	๐.๙๖	๐.๙๗		
๙	ความไม่ระมัดระวังของนักเรียนในการใช้และเก็บอุปกรณ์กระป๋อง	๒.๗๕	๐.๙๕	๒.๗๖	๐.๙๙	๐.๙๙	๐.๙๗		
๑๐	การนำอุปกรณ์มาเรียนและการรักษาของนักเรียนในวันเรียน	๒.๓๕	๐.๙๕	๒.๓๖	๐.๙๙	๐.๙๙	๐.๙๗		
๑๑	การใช้อุปกรณ์ประจำเครื่องเสียงเพื่อและเครื่องเสียงเดินแบบเดี่ยว	๒.๓๕	๐.๙๕	๒.๓๖	๐.๙๙	๐.๙๙	๐.๙๗		
๑๒	ความปลอดภัยในการเก็บอุปกรณ์ประจำเครื่องเสียง	๒.๔๖	๐.๙๗	๒.๔๙	๐.๙๙	๐.๙๙	๐.๙๖		
๑๓	การใช้เครื่องไม้รำมาประกอบการเรียน	๒.๖๘	๑.๐๗	๒.๖๕	๑.๐๙	๑.๐๙	๑.๐๘***		

ตารางที่ ๒๕ (ต่อ)

ลำดับข้อ	รายการบัญชา	การเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง เบน	การเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน	<i>Z-test</i>
		ของครู	ของ	มาตรฐาน	ฐานของ	
		ของครู	มาตรฐาน	นักเรียน	นักเรียน	
\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
๑๔	ความสัมภានในการเก็บรักษาเครื่องเสียง	๖.๖๘	๐.๙๔	๖.๓๗	๐.๙๔	๐.๖๙
๑๕	ความสัมภានในการเก็บรักษาเครื่องไม้รำ	๖.๔๘	๐.๙๗	๖.๔๐	๐.๙๖	๐.๔๙
๖๐	การใช้อาชญาธิรัตน์ตาม กระปุ่จิริงที่ทำ ด้วยเหล็กมาประกอบการเรียนการสอน	๖.๖๘	๑.๖๓	๗.๗๗	๐.๙๗	๕.๖๐**
๖๙	การจัดอุปกรณ์กระปุ่จิรัตน์ของครบทุกไฟฟ้า ประกอบพืชให้วัสดุกระปุ่จิรัตน์ของประจามี	๖.๔๔	๑.๖๐	๖.๖๖	๑.๐๐	๑.๔๖
๖๖	อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนวิชากระปุ่จิรัตน์ กระปุ่จิรัตน์ เช่น มงคล เครื่องแต่งกายแบบ ชุดไทยกลาง ๆ	๖.๔๔	๑.๖๔	๖.๖๔	๑.๐๘	๖.๖๖**

* หมายถึง บัญชาที่ครูและนักเรียนมีส่วนร่วมในการตั้งค่าทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๒๕ แสดงว่าบัญชาของครูและนักเรียนเกี่ยวกับอุปกรณ์
และเครื่องอำนวยความสะดวกความสัมภាន มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.๐๕ ในด้านกลาง ๆ คือ

- การปฏิบัติในการเก็บรักษากระปุ่จิรัตน์ตามวัฒนธรรมและประเพณี
เกี่ยวกับการเก็บรักษาอาชญาธิรัตน์ของ
- การล้างและการจัดซื้ออุปกรณ์กระปุ่จิรัตน์เพื่อมาใช้เป็นสมบัติของโรงเรียน
- การใช้อุปกรณ์ประกอบการสอน เช่น เทป และเครื่องเล่นแคน
เสียง

- การใช้เครื่องไม้รำมาประกอบการเรียน
 - การใช้อาชญาธิค เช่น ราบ กระปี้กระป้น ที่ทำความเหล็กมาประกอบการเรียนการสอน
 - ดูปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนวิชาการนี้ในระบบของ เช่น มงคล เครื่องแบบไทยแบบดั้งเดิม ๆ
- นอกจากนี้ก็ต้องแต่งนักเรียนให้มีปัญหาเพิ่มอีกนัก

ตารางที่ ๒๖ เปรียบเทียบปัญหาของครูและนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง เบน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน	มากหรือ น้อยของ Z-test	นักเรียน S.D.
		ของครู	ของครู	X	S.D.		
๑	การให้นักเรียนฝึกหัดทักษะทางตามลำพัง คนเดียว	๒.๗๕	๐.๔๔	๒.๔๒	๐.๔๖	๒.๔๗*	
๒	การให้นักเรียนฝึกหัดทักษะกันเป็นคู่	๒.๕๘	๐.๓๐	๒.๔๔	๐.๔๙	๒.๕๔	
๓	การให้นักเรียนฝึกหัดทักษะกันเป็นหมู่ ๆ ไม่เกิน ๑๐ คน	๒.๓๘	๐.๔๔	๒.๔๙	๐.๔๖	๒.๔๔	
๔	การให้นักเรียนฝึกหัดทักษะกันเป็นหมู่ ๆ ตั้งแต่ ๑๐ คนขึ้นไป	๒.๔๖	๐.๔๒	๒.๔๙	๐.๔๕	๒.๔๔	
๕	การจัดกิจกรรมที่ปลดปล่อยไม่เสียใจอย่างต่อเนื่อง ในการฝึกหัดทักษะ	๒.๗๙	๐.๔๐	๒.๓๔	๐.๔๓	๒.๔๔	
๖	การสอนแบบสมมุติสถานการณ์ที่เหมาะสม เช่น ๒.๔๕ เหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ไทยเป็นตน	๐.๗๕	๒.๐๖	๐.๔๙	๓.๔๙*		
๗	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เกิด ทางด้านการออกกำลังกาย	๒.๔๖	๑.๗๖	๒.๔๕	๑.๘๓	๒.๔๕*	

ตารางที่ ๒๖ (ต่อ)

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย		ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		ค่าเฉลี่ย		ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		Z-test
		ของครู	ของครู	ของครู	ของครู	ของครู	ของครู	ของครู	ของครู	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๘	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สุกสาน	๒.๖๒	๐.๔๕	๒.๖๖	๐.๔๕	๒.๖๖	๐.๔๕	๒.๖๖	๐.๔๕	
๙	การจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีส่วนในการฝึกหัดรวมกัน	๒.๔๙	๐.๔๗	๒.๕๐	๐.๔๙	๒.๕๐	๐.๔๙	๒.๕๐	๐.๔๙	
๑๐	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียน มีประสบการณ์บูรณาและบูรณาที่มีประสิทธิภาพ	๒.๖๗	๐.๔๙	๒.๖๖	๐.๔๙	๒.๖๖	๐.๔๙	๒.๖๖	๐.๔๙	
๑๑	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีความตื่นเต้นจากการกิจกรรมที่ง่ายไปสู่กิจกรรมที่ยาก	๒.๓๖	๐.๗๕	๒.๔๕	๐.๗๕	๒.๔๕	๐.๗๕	๒.๔๕	๐.๗๕	
๑๒	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนที่แตกต่างกัน	๒.๗๕	๐.๖๙	๒.๗๖	๐.๖๙	๒.๗๖	๐.๖๙	๒.๗๖	๐.๖๙*	
๑๓	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในด้าน การอ่อนอุ่นร่างกายให้เหมาะสม	๒.๕๕	๐.๗๓	๒.๕๓	๐.๗๓	๒.๕๓	๐.๗๓	๒.๕๓	๐.๗๓	
๑๔	การจัดกิจกรรมกายนิทรหารโดยใช้ร่างกาย ประกอบการอ่อนอุ่นร่างกาย	๒.๔๔	๐.๗๕	๒.๔๕	๐.๗๐	๒.๔๕	๐.๗๐	๒.๔๕	๐.๗๐	
๑๕	การจัดกิจกรรมกายนิทรหารให้อยู่ในลักษณะ ของความมีระเบียบวินัย	๒.๔๕	๑.๐๐	๒.๔๕	๑.๐๓	๒.๔๕	๑.๐๓	๒.๔๕	๑.๐๓	
๑๖	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ วิธีการร่วมกับครูสู่รวมกันในแต่ละภาคเรียน	๒.๔๖	๐.๗๙	๒.๓๖	๐.๗๙	๒.๓๖	๐.๗๙	๒.๓๖	๐.๗๙	
๑๗	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียน มีความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียน ตลอดภาคเรียน	๒.๔๔	๐.๔๐	๒.๔๔	๐.๔๓	๒.๔๔	๐.๔๓	๒.๔๔	๐.๔๓	

ตารางที่ ๒๖ (ค)

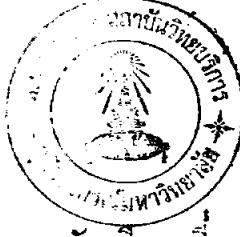
ลำดับขอ	รายการบัญชา	การเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง เบนเนน	การเฉลี่ย ชูอัง	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน
		ของครู	มาตรฐาน	นักเรียน	ฐานของ Z-test
			ของครู		นักเรียน
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
๑๘	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสม ๒.๗๑ สมกับการเรียนกิลประวัตินธรรมาไทย เช่น การวางแผน การตีอุปกรณ์ การจัดอาหาร	๐.๙๓	๖.๕๗	๐.๙๔	๖.๕๗
๑๙	การจัดกิจกรรมให้เป็นไปตามข้อเสนอแนะ การเรียน (การอบรมนักเรียน อบรมนักเรียน ฝึกหัด การใช้และสรุป)	๒.๗๕	๐.๙๙	๒.๗๔	๐.๙๙

* หมายถึง บัญชาที่ครูและนักเรียนได้ประสบมา มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตารางที่ ๒๖ แสดงว่าบัญชาของครูและนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียน การสอนวิชาการนี้ กระบวนการสอนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ในค่านทาง ๆ คือ

- การให้นักเรียนฝึกหัดขณะเรองความจำพึงกันเดียว
- การสอนแบบล่มบุคคลสถานการณ์ที่เหมาะสม เช่น เทศกาลในประเทศไทย เป็นต้น
- การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้โดยทางค้านการออกกำลังกาย
- การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมสมกับความสามารถของนักเรียนที่แตกต่างกัน

นอกจากนี้ครูและนักเรียนบัญชา เหมือนกันหมด

ตารางที่๒๗ เปรียบเทียบปัญหาของครูและนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง เบน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน	Z-test
		ของครู \bar{X}	มาตรฐาน ของครู S.D.	นักเรียน \bar{X}	มาตรฐาน นักเรียน S.D.	
๑	การจัดการแลดองกระบวนการในงาน เทศการดของโรงเรียน	๒.๓๖	๑.๐๖	๒.๖๔	๐.๙๔	๐.๗๕
๒	การจัดการแลดองกระบวนการในงาน เทศการกลาง ๆ เพื่อบริการชุมชน	๒.๖๗	๑.๐๒	๒.๙๐	๐.๙๔	๑.๑๙
๓	การส่งการแลดองกระบวนการเข้ารวม แขงขันของสมาคมกีฬาไทย	๒.๔๑	๑.๐๘	๒.๗๓	๑.๐๕	๑.๘๗
๔	การส่งการแลดองกระบวนการเข้ารวม แขงขันของกรมพลศึกษา	๒.๕๔	๑.๖๐	๒.๐๖	๑.๙๙	๑.๑๔ *
๕	การนำวิชาการมาใช้ในการสอน เยาวชนกลาง ๆ	๒.๔๓	๑.๐๘	๒.๗๔	๐.๙๙	๑.๔๕
๖	การจัดการแขงขันการแลดองกระบวนการ ในโรงเรียน	๒.๕๖	๑.๐๙	๒.๗๗	๑.๖๒	๒.๐๖ *
๗	การจัดแลดองลักษณะเชิงทดลองกับตัว	๒.๙๐	๑.๕๓	๒.๖๗	๑.๕๐	๑.๑๙
๘	การมอบหมายงานให้นักเรียนช่วยการเล่น กระบวนการในที่ทาง ๆ	๒.๔๗	๑.๐๖	๒.๗๕	๐.๙๙	๑.๑๕
๙	การมอบหมายงานให้นักเรียนศึกษาค้นคว้า วิชาการมาใช้ของจากแหล่งวิชาการอื่นๆ เช่น ตามสำนักศึกษา เป็นตน	๒.๔๔	๑.๐๖	๒.๖๓	๐.๙๗	๒.๐๖ *

ตารางที่ ๒๘ (ก)

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง เบน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง เบน	มาตราฐาน มาตรฐาน Z-test ของคู่ S.D.
		ของคู่	ของคู่	นักเรียน	มาตรฐาน	
		X	S.D.	X	S.D.	
๙๐	การมอบหมายงานให้นักเรียนฝึกซ้อมนอกเวลาในโรงเรียน	๖.๗๔	๐.๔๓	๖.๙๗	๐.๔๗	๗.๖๙*
๙๑	การมอบหมายงานให้นักเรียนฝึกซ้อมนอกเวลาที่บ้าน	๖.๕๖	๐.๔๙	๖.๔๙	๐.๔๙	๖.๗๓
๙๒	การจัดพิธีไหว้ครูประจำปี	๖.๓๙	๐.๔๙	๖.๙๐	๐.๔๗	๗.๖๔
๙๓	การพัฒนาศักยภาพเด็กนักเรียนในโรงเรียน	๖.๓๕	๐.๔๕	๖.๑๙	๐.๔๗	๗.๗๕
๙๔	การเชิญวิทยากรมาสาธิตเกี่ยวกับวิชา กระบวนการ	๖.๗๕	๐.๐๘	๖.๗๗	๐.๐๓	๗.๔๙

* หมายถึง ปัญหาที่ครูและนักเรียนประสมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ในค่านทาง ๆ คือ

- จากตารางที่ ๒๘ แสดงว่าปัญหาของครูและนักเรียนเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ในค่านทาง ๆ คือ
- การส่งการแสดงกระบวนการเข้ารวมแข่งขันของกรมพลศึกษา
 - การจัดการแข่งขันการแสดงกระบวนการในโรงเรียน
 - การมอบหมายให้นักเรียนศึกษาคนคว่าวิชาการะบบท่องจากแหล่งวิชาการอื่น ๆ เช่น ตามสำนักศึกษา เป็นตน
 - การมอบหมายงานให้นักเรียนฝึกซ้อมนอกเวลาในโรงเรียน
- นอกจากนี้ครูและนักเรียนมีปัญหาเหมือนกัน

ตารางที่ ๖๒ เปรียบเทียบมัธยุตาของครูและนักเรียนเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผล

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง เบน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน	Z-test ตามมาตรา Z-test
		ของครู	ของครู	นักเรียน	นักเรียน	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.I.	
๑	ความตั้งใจในการสอบเนื้อหาความรู้ทาง ทฤษฎี	๖.๔๕	๐.๗๓	๖.๔๙	๐.๘๖	๐.๖๔
๒	ความตั้งใจในการสอบเนื้อหาความรู้ทาง ทักษะ	๖.๔๒	๐.๙๐	๖.๔๔	๐.๘๘	๐.๓๐
๓	ความสามารถในการสานเชื่อมต่อ	๖.๓๗	๐.๘๓	๖.๔๔	๐.๘๐	๐.๔๕
๔	การพัฒนาของนักเรียนในการเรียนแคลคูลัส	๖.๔๕	๐.๖๔	๖.๔๗	๐.๘๑	๐.๖๐
๕	ความสามารถในการวิจารณ์	๖.๔๖	๐.๖๘	๖.๓๙	๐.๘๓	๐.๖๘
๖	การสอบทักษะของนักเรียนเป็นกลุ่ม	๖.๔๙	๐.๘๓	๖.๓๐	๐.๘๔	๐.๘๘
๗	การสอบทักษะของนักเรียนเป็นรายบุคคล	๖.๔๕	๐.๘๓	๖.๔๙	๐.๘๘	๐.๕๕
๘	การสอบทักษะการจำ	๖.๕๑	๐.๘๘	๖.๕๑	๐.๘๕	๐.๑๕
๙	การสอบทักษะลูกไม้ตี	๖.๖๐	๐.๗๘	๖.๕๐	๐.๘๓	๐.๘๕
๑๐	การสอบทักษะลูกไม้ผสม	๖.๕๕	๐.๘๒	๖.๗๖	๐.๘๘	๑.๑๗
๑๑	การสอบทักษะการแลกเปลี่ยนค่าสูตรโดยตลอด	๖.๖๕	๐.๘๒	๖.๓๓	๐.๘๓	๖.๕๗*
๑๒	การทดสอบความรู้รอบตัวทางกระบวนการ	๖.๗๖	๐.๘๖	๖.๓๙	๐.๘๕	๗.๔๖*
	คง ๗					
๑๓	เวลาที่ใช้ในการทดสอบ	๖.๗๘	๐.๘๔	๖.๔๖	๐.๘๒	๖.๙๖*
๑๔	เกณฑ์ที่ใช้ในคะแนนทักษะการจำ	๖.๖๙	๐.๘๖	๖.๔๖	๐.๘๓	๖.๐๖*
๑๕	เกณฑ์ที่ใช้ในคะแนนทักษะการตีลูกไม้	๖.๕๘	๐.๘๔	๖.๓๙	๐.๘๕	๑.๔๕
๑๖	เกณฑ์ที่ใช้ในคะแนนทักษะลูกไม้ผสม	๖.๕๑	๐.๘๖	๖.๔๐	๐.๘๕	๐.๘๖

ตารางที่ ๒๔ (ต่อ)

ลำดับชุด	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง เบน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน	Z-test ของครู
		ของครู	ของนักเรียน	มาตรฐานของนักเรียน	มาตรฐานของนักเรียน	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑๗	เกณฑ์ที่ใช้ให้คะแนนทักษะการแสดงการตอบ	๖.๖๙	๐.๔๕	๖.๔๔	๐.๔๙	๐.๓๓
๑๘	การควบคุมชนชั้นและสอนทักษะ	๖.๔๕	๐.๔๖	๖.๖๐	๐.๔๕	๐.๖๖
๑๙	การวัดและประเมินผลทางค่านิเทศน์	๖.๔๕	๐.๔๐	๖.๓๖	๐.๔๓	๐.๔๔
๒๐	การวัดและประเมินผลทางคานสมรรถภาพทางกาย	๖.๔๗	๐.๔๙	๖.๓๓	๐.๔๔	๐.๑๓
๒๑	การวัดและประเมินผลทางคานคุณลักษณะ ของนักเรียน	๖.๔๐	๐.๔๕	๖.๔๔	๐.๔๕	๐.๑๕

* หมายถึง ปัญหาที่ครูและนักเรียนประดิษฐ์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ในค้านทาง ๆ ก็คือ

จากตารางที่ ๒๔ แสดงว่าปัญหาของครูและนักเรียนเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ในค้านทาง ๆ ก็คือ

- ความตั้งใจในการสอบเนื่องหาความรู้ทางทฤษฎี
- ความตั้งใจในการสอบเนื่องหาความรู้ทางทักษะ
- การสอบทักษะ การแสดงการตอบ โดยตลอด
- การทดสอบความรู้รอบตัวทางภูมิศาสตร์ ภูมิประเทศ
- เวลาที่ใช้ในการทดสอบ
- เกณฑ์ที่ใช้ให้คะแนนทักษะการรำ

นอกจากนี้ครูและนักเรียนมีปัญหาเหมือนกัน

ตารางที่ ๒๕ เปรียบเทียบปัญหาของครูและนักเรียนเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	E-test
		ของครู X	ของครู S.D.	นักเรียน X	นักเรียน S.D.	
๑	การใช้หารำข่องกระเบื้องเพื่อบริหารร่างกายในการออกกำลังกาย	๖.๖๖	๐.๗๔	๖.๓๔	๐.๙๘	๖.๙๐*
๒	การใช้ทักษะการศึกษาและการทดสอบวิชากระเบื้องเพื่อออกกำลังกาย	๖.๓๗	๐.๕๖	๖.๓๔	๐.๙๓	๐.๙๖
๓	การนำทักษะการเคลื่อนไหว เช่น การก้าว ๒.๔๓ เกิน หรือ มาใช้ในชีวิตประจำวัน	๖.๓๓	๐.๔๓	๖.๔๖	๐.๘๗	๖.๐๘
๔	ความเข้มข้นในคนของในสถานการณ์ทางๆ	๖.๔๔	๐.๗๖	๖.๓๔	๐.๙๓	๖.๗๗
๕	การเกิดแนวความคิดและหาแนวทางการป้องกันตัวให้ดีขึ้น เช่น การใช้ขวดแทนกระเบื้องเรียน	๖.๓๖	๐.๗๕	๖.๔๖	๐.๙๔	๖.๕๖
๖	ความสามารถในการอ่านลักษณะอาการของผู้ที่จะทำรายโดยอาชญากรรม	๖.๕๗	๐.๘๙	๖.๔๙	๐.๗๕	๖.๓๙
๗	ความเข้มข้นในคนของและกล้าที่จะเป็นผู้ต่อต้าน อย่างมีหลักวิชาการและเหตุผล	๖.๖๗	๐.๗๖	๖.๓๔	๐.๗๕	๖.๒๖*
๘	การมีความสุขมีรอบกอบ	๖.๖๓	๐.๗๖	๖.๔๖	๐.๗๔	๖.๙๐*
๙	ความสามารถในการตัดสินใจให้ถูกต้องด้วยพลั้น	๖.๕๖	๖.๔๓	๖.๗๔	๖.๗๕	๖.๖๙

ตารางที่ ๒๕ (ต่อ)

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง เบน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน	Z-test มาตรฐานสูง นักเรียน
		ของครู	มาตรฐาน	นักเรียน	มาตรฐาน	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑๐	ความสำนึกรถในการเคลื่อนไหวในรูปแบบของวิชาการบ่อกระบบในห้องทดลอง	๒.๔๕	๐.๗๖	๒.๔๔	๐.๗๕	๐.๐๔
๑๑	ความรู้สึกที่นักเรียนมีความอ่อนหนะยอม	๒.๓๕	๐.๘๖	๒.๓๔	๐.๘๙	๐.๐๒
๑๒	การเป็นผู้ดูแลระบบในห้องทดลอง	๒.๗๕	๐.๘๔	๒.๔๗	๐.๘๗	๐.๖๔

* หมายถึง ปัญหาที่ครูและนักเรียนประสมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๒๕ แสดงว่าปัญหาของครูและนักเรียนที่ได้ประสมมา เกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ในด้านทาง ๆ คือ

- การใช้หารำข่องจะเพื่อปริหารร่างกายในการออกกำลังกาย
 - ความเชื่อมั่นในตนเอง และกล้าที่จะเผชิญภาวะทาง ๆ อย่างมีหลักวิชาและเหตุผล
 - ความมีความสุขมารอบคอบ
- นอกจากนั้นครูและนักเรียนมีปัญหาเหมือนกัน

ตารางที่ ๓๐ เปรียบเทียบปัจจัยของครูและนักเรียนเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับ
วิชาการที่มีระบบของ

ลำดับข้อ	รายการปัจจัย	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน Z-test
		ของครู	มาตรฐาน	นักเรียน	มาตรฐานของนักเรียน
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
๑	ความรู้เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของวิชาการที่มีระบบของ	๒.๔๔	๐.๘๑	๒.๔๑	๐.๗๕ ๐.๐๖
๒	ความเข้าใจและการมองเห็นศูนย์ในแต่ละกิจกรรมของวิชาการที่มีระบบของ	๒.๔๕	๐.๘๕	๒.๔๖	๐.๘๙ ๐.๐๕
๓	ทักษะการรำในลักษณะทาง ๆ	๒.๔๑	๐.๘๑	๒.๔๕	๐.๗๖ ๐.๔๘
๔	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะการเคลื่อนไหวอันเป็นธรรมชาติของลีลาการที่ระบบของ เช่น ความรุ่งไวและมุ่นลง	๒.๓๖	๐.๗๖	๒.๔๑	๐.๗๕ ๐.๔๖
๕	ทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับการป้องกันตัวในลักษณะและรูปแบบทาง ๆ	๒.๓๖	๐.๘๖	๒.๓๗	๐.๘๕ ๐.๔๒
๖	การไม่เข้าใจเกี่ยวกับจังหวะ ทำนุบำรุงของ เพลง และการองค์กรที่ประกอบการเรียนวิชาการที่มีระบบของ	๒.๔๖	๐.๘๖	๒.๔๕	๐.๘๙ ๐.๔๕
๗	ประสบการณ์และทักษะการใช้อาชญาภาพต่อตัว ๒.๔๕ ป้องกันตัว	๐.๘๘	๒.๔๓	๐.๘๖	๐.๘๑ ๐.๖๑
๘	ประสบการณ์ด้านความรู้พื้นฐานในการใช้อาชญา ๒.๔๗ ๐.๘๖ ๒.๔๓ ๐.๘๑ ๐.๔๗	๐.๘๖	๒.๔๓	๐.๘๖	๐.๔๗ ๐.๔๗
๙	ความรู้ความเข้าใจในด้านการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	๒.๔๘ ๐.๘๗ ๒.๔๓ ๐.๘๖ ๐.๗๖ ๐.๗๖			

ตารางที่ ๓๐ (ก)

จำแนกชั้น	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง เบน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน	Z-test
		ของครู	มาตรฐาน	นักเรียน	มาตรฐานของ นักเรียน	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑๐	ความเข้าใจในແນກວານສຳຄັງທາງຄານ ວັດນອຽມຂອງວິຊາກະບົກຮະບອງ	๒๖.๕๙	๐.๘๖	๒๖.๔๗	๐.๘๘	๐.๑๙

จากตารางที่ ๓๐ แสดงວາปัญหาของครูและนักเรียนเกี่ยวกับความรู้
พื้นฐานเกี่ยวกับวິຊາກະບົກຮະບອງ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยສຳຄັງທາງສົດຖື
ຮະດັບ .๐๕

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความคิดเห็นและขอเสนอแนะเพิ่มเติมของครูและนักเรียน

จากแบบสอบถามขึ้นเป็นกำหนดปลายเปิด เพื่อให้ครูและนักเรียนได้แสดงความคิดและขอเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิชากระบีกระบอง ผู้วิจัยได้รวมรวมและนำเสนอดังนี้
เรื่องลักษณะหัวข้อในแบบสอบถาม แต่เนื่องจากคำแนะนำของครูและนักเรียน มีจำนวนอยู่มาก จึงไม่ได้คัดเป็นร้อยละ และนำเสนอด้วยตารางดังนี้ ผู้วิจัย จึงได้รวมรวมคำแนะนำของครูและนักเรียนแล้วนำเสนอด้วยตารางดังนี้

ความคิดเห็นและขอเสนอแนะของครูผู้สอนวิชากระบีกระบอง

๑. คaganการเรียนการสอน

- ๑) เนื้อหาวิชาหากเกินไป
- ๒) ครูผู้สอนมักมีความสามารถไม่เพียงพอที่จะปลูกฝังให้นักเรียนรักวิชากระบีกระบอง
- ๓) จุดประสงค์เริ่งพฤติกรรมของวิชากระบีกระบองควรแยกออกจากกัน เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง
- ๔) ทำร้าเรียนและอาจารย์ไม่เหมือนกัน ควรประชุมปรึกษาหารือกันเพื่อป้องกันปัญหา
- ๕) การสอนระดับปฐมวัยควรเน้นการเรียนกระบีทุกคนให้กว้าง
- ๖) ครูควรสนใจความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ
- ๗) ครูส่วนใหญ่สอนตามหนังสือไม่มีความสามารถที่นักเรียนไปจากทำร้าเลย
- ๘) ครูผู้สอนกระบีกระบองมีการอบรมปีละ ๑ ครั้ง
- ๙) ควรจะใช้ถ่านห้องสักสูตร เล่มเดียวกัน
- ๑๐) การเรียนของครูในแต่ละสถาบันไม่เหมือนกัน
- ๑๑) ควรให้หนูนิทรรศการเข้าใจวิชากระบีที่หลังซึ่ง จะทำให้บุคลากรด้วย

- ๗๖) ทราบประชุมสัมนาว่าจะทำอย่างไรให้สอนวิชาการบ่มรงไก่ สุนกสนาน และนักเรียนไม่เบื่อ
- ๗๗) นักเรียนยังเด็กยังไม่เกรงต่อความเสื่อมทางกราบบ่มรงไก่
- ๗๘) กฎหมายสอนยังขาดคูณสาขิตที่
- ๗๙) การเรียนการสอนไม่ใช่ความสมัครใจของเด็กซึ่งมีบางกลุ่ม ไม่เต็มใจเรียนและสนใจอยู่
- ๘๐) เวลาเรียนมีจำกัดทำให้การสอนไม่บรรลุวัตถุประสงค์
- ๘๑) คุณไม่สามารถปรับปรุง ทักษะคติ คุณธรรม วัฒนธรรมของ นักเรียนได้เพียงพอและทั่วถึง
- ๘๒) นักเรียนไม่ยอมรับหลักคิดทางวิชาการบ่มรงไก่ เหตุการ
- ๘๓) กฎหมายนี้ท่านก็คงต้องใจ และต้องการปรับปรุงการยอมรับ ของนักเรียนให้ดีขึ้นกว่า

๒. สถานที่

- ๑) สถานที่ยังไม่เขียงพอ
- ๒) สถานที่เก็บอุปกรณ์ยังไม่มี นักเรียนมากทั้งอุปกรณ์ไว้หลังห้อง ทำให้เกะกะไปหลัง

๓. ภาระอุปกรณ์และเงื่อนไขนวยความสะดวก

- ๑) ควรมีภาพยันต์การสอนวิชากราบบ่มรงไก่ถูกต้องเพื่อเป็นแนว ทางการสอน
- ๒) ผลิตเพลงที่ใช้รำและที่เป็นเทปขายให้มากขึ้น
- ๓) ควรจัดควบจริง และสูตรเครื่องแต่งกายไว้ให้นักเรียนได้ชมด้วย
- ๔) ขาดการสนับสนุนจากทางโรงเรียนด้านอุปกรณ์
- ๕) อุปกรณ์ประกอบการเรียนวิชากราบบ่มรงไก่ เช่น มงคล เกรื่องแต่งกาย แบบไทย หัวหน้าสายยังไม่เห็นความจำเป็นต้องใช้

๔. ค้านกิจกรรมการเรียน การสอน

- (๑) ควรสร้างบรรยาย agarให้สูงสุด
- (๒) เมื่อเด็กสูงสุดมาก ๆ มักจะขาดวินัย เกิดอันตรายได้

๕. ค้านกิจกรรมเสริมหลัก สูตร

- (๑) ควรเปิดการอบรมครูสอนวิชาการบี้ในค้านการจัดกิจกรรมเสริม หลักสูตรต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางการระดูให้นักเรียนสนใจใน กิจกรรมกระปั่กระบองที่ต่อเนื่องกันไป
- (๒) ผู้บริหารและนักวิชาการควรจัดกิจกรรมใหม่ๆขึ้น
- (๓) ทางโรงเรียนไม่ดันน้ำใจให้นักเรียนจัดกิจกรรมหรือฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน
- (๔) ทางโรงเรียนไม่สนับสนุนและให้โอกาสในการฝึกซ้อมเพื่อไปแข่งขัน
- (๕) การจัดให้ครูรวมกันหลาย ๆ โรงเรียน จะได้เสียค่าใช้จ่ายน้อย
- (๖) ควรนีกิจกรรมการจัดหากกระบี้กระบองให้นักเรียนได้รับ
- (๗) ขาดแรงจูงใจในการให้แสดงกระบี้คือเนื่องกันไป นักเรียนจึงหันไปเล่นกีฬาวัน ๆ หมด

๖. การวัดและประเมินผล

- (๑) ควรทำเกณฑ์การสอนวิชาการบี้กระบองตามมาตรฐานเดิม พฤติกรรม
- (๒) มาตรฐานในการสอนที่ยังเป็นหลักขัดกับการวัดผลของกระทรวง ที่ต้องการดูประสิทธิภาพอย่างมากว่าได้คะแนนเต็ม

๗. ปัญหาการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

การปลูกฝังในการนำวิชาการบี้กระบองไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันยังมีอยู่

๔. ปัญหาความรู้พื้นฐานความรู้เกี่ยวกับวิชากรรไกรของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ วุฒิภาวะไม่ถึงควรเรียนในชั้นสูงขึ้นไป

ความคิดเห็นและขอเสนอแนะของนักเรียน

๑. ปัญหาด้านการเรียนการสอน

- ๑) ขณะสอนคร่าวมีคนครู่ประกลบ
- ๒) ควรอธิบายเนื้อหาความเป็นมาของวิชากรรไกรให้ชัดแจ้ง
- ๓) ควรจัดการเรียนการสอนให้มากกว่านี้
- ๔) ครูควรเร้าใจให้นักเรียนสนใจมากกว่านี้ บรรยากาศการเรียนจะได้สนุกสนาน
- ๕) ครูควรมีความยุติธรรม มีเหตุผล มีสมาร์ทในการสอนอย่างที่
- ๖) ครูควรเอาใจใส่ในการเรียนวิชากรรไกรให้มากขึ้นและให้เวลาในการสอนมากกว่านี้
- ๗) ครูไม่ควรสอนให้เบื่อหน่าย จะทำให้นักเรียนเกลียดวิชานี้ได้
- ๘) หารำบagonha แทน หาสอยคาวครัวมีไว้สอนให้หายกวนนี้
- ๙) ครูควรให้เวลาในการแนะนำแก่นักเรียนให้มากกว่านี้
- ๑๐) นักเรียนยังไม่สนใจเรียน เนื้อหามากไปจำไม่ถอยได้
- ๑๑) ยังขาดการ warn up ที่ดี
- ๑๒) ควรเน้นเรื่องความตั้งใจเรียน และการกลับไปฝึกซ้อม
- ๑๓) การเรียนบีบจุบันเรียนเพื่อสอบ ไม่เน้นการบังคับตัวและวัฒนธรรม
- ๑๔) ควรปรับปรุงให้น่าสนใจเมื่อนิวยูกโคลหรือไอคิว
- ๑๕) การรำไม่สวย มือจีบไม่อนุ ไม่ควรเข้มงวดมาก เพราะความสามารถของเด็กไม่เท่ากัน
- ๑๖) ต้องการให้ครูพูดเลี่ยงค้าง ๆ อย่าสอนเร็ว และให้สนุกสนาน
- ๑๗) ควรให้มีเวลาฝึกหัด เวลาเดือนมากกว่านี้ มีการทบทวนบ่อย ๆ

- (๑๔) ครูสอนยังขาดความสนใจนักเรียน และยังทำรุณอีกครั้ง
 (๑๕) กรรมการสอนไม่ดี ให้มากกว่านี้
 (๑๖) ครูสอนดูถูกไม่ทาง ๆ ให้ครอบคลุม^{*}
 (๑๗) ให้คุณูปอนเข้มงวดคุณครูการสอน
 (๑๘) หลังเลิกเรียนแล้วควรทบทวนอีกรังหนึ่ง
 (๑๙) ครูสอนให้รำ ยังรำให้ดูน้อยไป
 (๒๐) ครูสอนให้นักเรียนเข้าใจง่าย และสอนช้า ๆ
 (๒๑) ควรฝึกหลาย ๆ ครั้ง
 (๒๒) ควรสอนในระดับประถมศึกษาครัว เพื่อให้มีพื้นฐานและสอนง่าย^{*}
 ในระดับคลุม雅
 (๒๓) ครูควรสอนให้ความมีระเบียบของนักเรียนให้เพียงพอ
 (๒๔) การสอนไม่ควรเน้นการจำห้ามระบีบให้มากนัก

ปัญหาด้านสถานที่

- (๑) ควรจัดสถานที่เพื่อไว้สอนกระทำระบบคงโดยเฉพาะ
 (๒) ควรจะสอนไม่ในใกล้จากห้องเรียนมากนัก
 (๓) ควรจัดสถานที่ให้เพียงพอและสะอาด
 (๔) ควรจัดสถานที่เก็บกระเบื้องห้อง ๆ มีชิดป้องกันไม้ได้

ปัญหาด้านอุปกรณ์

- (๑) เพื่อความสะอาดควรสอนนักเรียนหางโรงเรียนควรจัดหาอุปกรณ์ให้
 นักเรียน
 (๒) ควรให้มีการเก็บรักษาอุปกรณ์
 (๓) ควรนำอุปกรณ์จริงมาใช้ในการเรียนการสอน
 (๔) ควรมีคนดูแลรักษาอุปกรณ์
 (๕) ควรจัดอุปกรณ์ให้มากพอเพิ่มความต้องการของนักเรียน
 (๖) ควรนำชุดนักเรียนไปรายงานมาระบุนการเรียน

- (๓) ควรนำทุกໂຄห່າມູນຂາໃນພິທີໄຫວ້ຄູມານໍຮະກອນການເຮືອນ
- (๔) ควรໃຫ້ນັກເຮືອນ ທົງຊຸດເຮືອນກະບົບໂດຍພ່ອມເຫຼືອງກັນ
- (๕) ທຳໂຮງເຮືອນເຄຣຈັດກະບົບໃຫ້ນັກເຮືອນເມື່ອ ເພົ່າການສິ້ນຮັດເມັດລຳບາກນາກ ຮຕ.ມລັກແນນ

๔. ປັບປຸງທານກິຈกรรมການເຮືອນການສອນ

- (๑) ກູ້ຄວາມສ່ວນບ່ອນຮັບການການເຮືອນໃຫ້ສຸກສັນນານ
- (๒) ຄວາມຈັດກິຈกรรมຂະບະເຮືອນໃໝ່ນາກການການມາຫອງຈຳໄມ້ຮຳຕາງໆ
- (๓) ຄວາມເຫຼືອງຫຼືທີ່ໃຫ້ນາງມາສ້າງສຶກ

๕. ດານກິຈกรรมເສີມຫັດກຸ່ຽວ

- (๑) ຄວາມຈັດກິຈກະກົງທີ່ເກີຍວັກບປະວັດສິ່ງສົດທີ່ມີການຫອດສູ່ຄວາມຄະນະ
- (๒) ຄວາມຈັດກິຈกรรมເກີຍວັກບກະບົບໃໝ່ນາກກວ່ານ໌ ເພື່ອເຮັດໃຈກວ່າມສົນໃຈໂຄກນໍທຸກກຸ່ມ
- (๓) ຄວາມຈັດໃໝ່ການໃຫ້ຈຳສັນຍາວ່າຈະຮັກຫາຕີ ສາສົນ ກມ້ຕວີບ ແລະ ຈະນໍາວິຊານີ້ໄປເພື່ອບ້ອງກັນຕົວເອງແລະຫວຍໝູ້ຈົງວິທະເຫັນນີ້

๖. ດານການວັດແລະການປະປານເນື້ອ

ຄູ່ໃນກວາມໃຫ້ຄະແນນນັກເຮືອນແນບຄວາມແນນຈົນເກີນໄປ

๗. ດານການປະຢູກໂທໃໝ່ໃນສົງລົງປະຈຳວັນ

- (๑) ຜູ້ໜີ້ງຄວາມປົກວິຫາກະບົບກະບອນໃໝ່ນາກເພື່ອໄວ້ໃຫ້ບ້ອງກັນຕົວໂດຍເນັດກາກັດແປ່ງໃຫ້ໄນ້ ແລະນີ້ອ່ານ ແນກະບົບ
- (๒) ການກັດແປ່ງໄປໃຫ້ໃນສົງລົງປະຈຳວັນຄວາມກຳນົດດີກວາມສົນໃຈຂອງແຕລະບຸກກົດ
- (๓) ຄວາມກັດແປ່ງວິຊານີ້ໃຫ້ໃນສົງລົງປະຈຳວັນໃໝ່ນາກທີ່ສຸດ
- (๔) ພັດທະນາກວານອົກຕິ່ງປະໂຍດນີ້ທີ່ນຳໄປໃກ້ໃນສົງລົງປະຈຳວັນໃໝ່ນາກກວາມອ່ານຸ້າ ຊົ່ງຈະທຳໄຫ້ຄົນເຫັນຄົນກາຂອງວິຊານີ້ນາກຊື່ນ